

AUTHOR _____

NO. 1886

TITLE CABBALA

RR _____

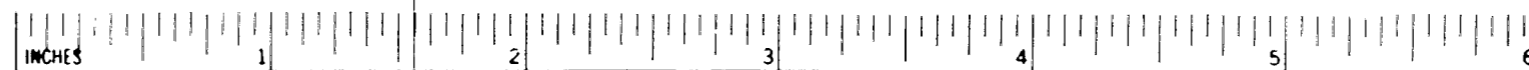
IMPRINT _____

CALL NO. DROPSIE 357

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

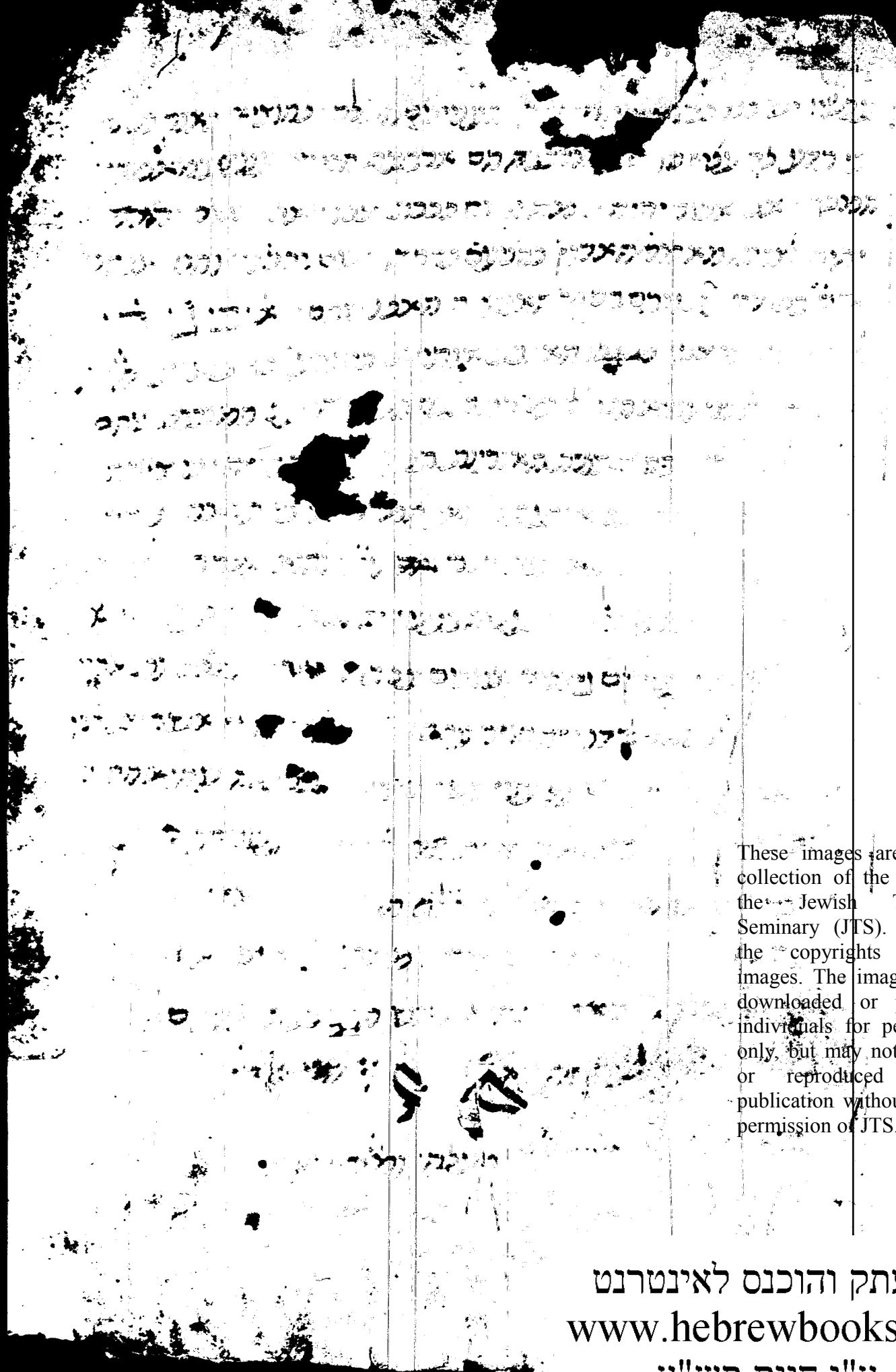

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1-5⁰ photo ... B. Sch...
Jan 1955

עליו בל המוס עכ מענה הומנו
פלו פל בעה הוגר אשר למענה סעפ
החזר הוא עפ עני הירעג עהא בעה האנה דאג המוככ והוג מל וממו
פ גזר אמנו סוד עככ היצירי אינו מאנה החלפה עהוג הדינה
אעלום כי עז יצורה הם עכ מטאדיח והמענה העשירי היא
הנדנה אינה נהיה מענה דנה בע עי פה ענה פ דענד
עם אחד מה מענה אכ צומלי הנהב סעשירי כי זה
העשירי דעג והי כרסא מענע והיא מונה הע
הנהב אכ על הנה הוא מהב עפ
כמה געג בה לל עשירי
אומע כי יש עה ארנ האגס
העשירי ועש עני המוע עכ העומע
אשר אנהנו כה עה באה ענת ענה ה
עשירי מוני
כזה נה קלונ
ינדרו

מפניו אוס כפויס
לד כוויס עניס
לד

כרצון יחונן בן זכאי נתתיך לחנני **א**מא
 יהודה חבדיש יתעשרג על ואה לפ החטא **ז**
 זה שר טענייז באמרוס ית לפ סוד הפעל
 בית עהגא ל חרס פסלויחל פנמי ייעי
 הועכב נמעך אבי **י** כבד אמר
 שארנו בהם הם סוד המורכבה בפול אב ילי ואנו ה פכים
 עשייסי ורצ זכנו בסוד עניז אנו האריות הנוטיב נמיעה
 רער פוהורס אב פסלויחל אשג אנחנ בן בסוד הפעל עהוי
 במענה זכריאבי **י** כי זכריא סוד הפעל עהוי
 שהיא חרר נהיא סוד מיעה הדין כי עכ טעניס הדין
 היא פנבלת חלז ונבול מהר הדין יאמושכי
 כי המוצא בסוד האורעב נמול ערה החדה כניי
 סוד קליר מלמכה עכ הדין הזה כי פס אמיס
 הסודות לפ עני שלט העקרונת ההנמולת זכרי פס אמיס
 נדמות פניהם טאחלי והם נקדה הלס יני
 כנס בדמיון אחדי ודמות פניהם עני
 ארלי וענשהי מרובנות בעטשה עני הדין
 נהבניה בער המענה ובסוד מרת מדי ופא
 עב הנקדה והוא באת ונעקד הוא ער זכריאבי
 סעק פסל האורנות נבד בנהוג ית ית מרוב האורנות
 פמונתטי איז צהנתה פמני ית חרר המיד את עני
 ובהגות כי האענה חניכה כמי שמועניד עריי ורפור עמא עק
 בדיאמוי רבע קד כי סוד הקדה הדין הדין הוא פמני
 במענה פמני בסוד אבי

על סוד ארבעה נוסגי המרכבה עקם בסוד ארבעה נוסגי המרכבה
בין נוסגי כיון פני דהי עשה מלמז נעשה

איב נר מזרח א קמין מירב נ פתח שפת ו סרס דרוכ ד שבא

הצע כר סוד עיני הגיור והנוה נע עיני סוד המרכבה באשר תהיה נוסגי
ואמרו כי מירבג טעם המרכבה והנהגה עשה מלמז נוסגי
ואמרו טעם העין הנכונ עב המלך היא באות דה כי האנה מלמז
הנרדק דה דה נעמה המלך מלמז המלמז נעמה עב
האותמונה עב הנרדה והנרדה מנרדה

עש העיני אשר אנחנו בה מירבג טעם המרכבה
נבדל טעם המלך ננדיאל טעם המלך ונס אע

נענה בארבעה נוסגי טעם יעני טעם המלך
שמאני ולא שום דבר מנהג העיני ואמרו טעם המלך

בסודו כי עש כל פעם מירבג בסוד ארבעה נוסגי
יורה דעמי צורת האלקה הדעך כי אעל מנהג טעם המלך

הצורה ללמז מלמז ומלמז טעם המלך והוא מלמז מלמז
ועכז השעך כי מירבג נאנה בסוד המלך

נהיא האחר המוכחורת הדנועה עב כי הוא עומע עומע
העשאה יורה מן האחים נעכז הוא כיון מזרח כי מלמז

נצב פעוטה ונכ כל פעם המלך הוא סוד מנעשה העיני והוא המלך
זכונה ובאמה ויער טעם המלך ונכ כי סוד המלך והוא המלך

כפי
ענין
הענין
הענין

ענין ופסקות הדין ומיניש כי יש באהות גיהי סודות חסד עשה
 גציוס בנים משה ענין נאש על משה בלתי והאיש פועל הדדי
 בגוסס וסדי ידעתי כי וברמיהאם על ענין והוא האיש פועל הדדי
 כגשה ידעתי ומה שבה בחלק פועל סוד המרכבה כי פועל ובריא
 הוא בענין מדות הדין פועלים כי מצדן הדין פועל פועל
 הסגרות מצדן הסוד מעצמן מצדן מתוך אלה ליכלי מכל חמה
 זה הוא הסוד נאש כל משה בדין נאש כי הנה באהת החלה
 כי עשה פעולה יש לני האחת בסוד מכה הדין ובעקרה הדין
 והאחת בסוד מכה החמים ובעקרה סוף ובאמה אמנו ז' מצד
 באהת ובריא בעתם בעל כפיאל בעתה אחר ובריא
 בעתה ובעת ובעת ובעת האחת בסוד מדות הדין בעתה
 ובעת האחת בסוד מדות החמים ובעת סוף נאש כי
 בעתה ובעת ובעת ובעת חיים עשה מהלך ומשפטים עתה
 בעתה ובעת הנהגה הנמר מעל סעפה הענינה נאש
 כי זה הוא הפסוק והוא ענין בעשה כבעד הכתיב בעצם האמיר
 הדין כי ובעת ובעת ענין עשה סוד ענין זה בסוד עכמעתה
 הענינה הדין ענין ענין ענין מעשה הענינה והכל
 בעתים ענין בעתה אמרם העב נדעתי ככ מבינים סוד העבודה
 מעשה ענין הינה וסוד האנהונה ענין הנהגה כי ענין האנה
 הדין הנהגה כי מנהג ענין סוד הלם וצורה נרבו ענין ועל כל פעם
 ענין ענין כי סוד העבודה המוכה ענין מעשה הענינה היא העבודה
 הענינה והענינה והענינה ענין הכל כל הנהגות ענינה
 והיא סוד ענינה ענינה ענינה ענינה ענינה ענינה ענינה

הדע כי כל המעשה הזה הוא למען השם
הוא כבוד אמרנו והמחשבה היא למען השם

על שם ענין גלה הארבעה נושא המלך נגד יש לנו עתה יע
ענין דבר כי רצו יאנו קדמנו ורמוז דבריהם כי הם ארון
לכונן ה' ויהי אצלם סוד כמלה זמן סוד קמורה כסא
בגוף כגוף החיות והם קמורה מהמה שר העליון הוא סוד

הכסא והוא סוד מלכותו מעצ' כך הם במעשרים הם דמות כסא
להיות מלכותו בסוד נעשים וכך הוא הסוד והחיות רצו ושנו
כמלה הנזק כלומר החיות רצו ושנו במלכות עליו מלכותו

עשות כסא קוטה כמלה הצדק ולא כענינו ומינינו ונבדלנו
במפר הזוהר על ענין זה השם כי זהו תש"י מעשרת השמים
אנו למעשה השם קחם האחד יוצא משם אור שצדק

סוד פה חזקה ומעשינו למיכאל השם ליהוה
הפך הטעם ממה זהו מרגל השך ענין ועמך ונחשג
מעשר ומעשינו למיכאל השם כמלה ההוא נאמרו ענין

על הענין שאמרנו למעשה על ענין סוד המלך שהוא גמולו
מהשך החשך וכאשר הענין בסוד המלך סוד המעב כלל קחם
השם מרדכי עז ועמך אור וזהו שבינו נשנה כסוד

פאת צפון ומעשינו למיכאל השם כמלה ההוא קחם המעשה
עממם ונדהח גבב אגנו ונחשג לצד פאת דרום ומעשינו
נגדיאל השם כמלה ההוא עבאש הענין בענין החכמה הזעיר
היא כי כל דברינו אגמ נדהח ואמרו כי כל הענין הזה הגשמי
מזה עב השם ממקום נראה בני יתבך ידענה שמו המעשינו
על והם בא מארג נאמן מעולה אחר אפתי יבס סוף כלו דרון
כסא ממחשבותי נתנו כי המעשה הזה הוא למען השם

כבוד סוף דבר... יע כבוד לחזור על מה שהיינו
בביתו בסוף... הנהגה מרחיקה לכתו הוא ירענה וכי הכל

על יצירתם מאת הדת יצא מעבר הארבע
ית נדחת מעט עתה מן המעלה והוא מעט כבוד כולם

נשאנים אולם על השליהם ממנושה יצא חושבן שיהיה כי מעט
מעט אגודתו ומעבורו כעב מעטו נב כל המעשה כי יזכר יומנו

עוק חיים שפע כל המצאים שהוא המוציא ית ירענה וצמנו כי חלם הנקט
עליו מעטו הוא מעטו חכם עב לשם נהג והולך נעטעו כג נאג

יטל עולה ארבעה חמישי **יש** הצמד סוף האור הקצון
בהיותו מנציח ית השעבוד במעמד הקצון

יה באנה השפע אשר השתוע הו **יש** הנהג השל
בהיותו כחם נמשכים ועבדים במעטו ומתקיימים

הוא הסכך בהורה כולם מקדשים חכר כג אחד ית
השפע ממנו ועם הנהג השלשי הולכו הוא הסכך

מאמנו וממנו נמזח נבא אנה השפע המקבל ית חכרו
הוא הנהג כג במעמד כג הנהג ית כפי מה שהאמילחבכ מאנה

הנהג השלשי **יש** הנהג השלשי הנהג השלשי
הנהג המקבל השפע אשר השפע כבם יצמנו כי עביוהו

כג ממנוהו הוא מקבל שפע אשר כבם יצמנו אשר השפע
הנהג השלשי והמקבל שפע לאהרונה כפי מה שראוי כג ועל כג כפי

הנהג השלשי כסוד חלם הוא המעטו כג העשמות כסוד מעטה
הנהג השלשי ועל כג הדרד הזה הוסב להיות כפי חלם הוא המעטו
כג השלשי כסוד מעטה העשיות מה בעדענה והנהג אי

כפי חלם השלשי כפי חלם השלשי כפי חלם השלשי

והיה חתונה ככל הנהגות בהנהגת מלך צדוק ויהיה
ועל כל פנים יש לך להרגיש כדאי סמך הקמץ ודי המועצה העשויה
ובסודו המעשה והיא באה אל האצור השני וכן הכי
לך והיה לך קמץ דמנה אצל פתחה נאמנה הנבל
נדעה הסוד והנהגות כי הוא ירשע בעהמלצה שיה אע
הכאצור נבא טעם אחר מהחיה ונתה נבדו ונתנה והעשייה
אז אלה המעשן להטעם ולהרגישו כדי שיוכל להטעם ומצי זה
מקום נבא זה המעשן מה מהרה קציו מהרה ונתה ספר
כבדו יל כבול נבל נדה אחר מהרה כבדו והעשיו כול
וכן המציא בסוד הקמץ כי הוא יתעלה נבל אחר דארה אש
היא מהרה ונהיה לסוד ל אגל המעשן להטעם כול
בסוד מעשה העשייה נבא זה המעשן המעשיו ככל יד המעש
כפי מה שאמרו ונהגל כדעה כי סוד חכם נמצא לו
המת הדל יאנון יל נבדוה נבא ויתר המעשיו כזה אר
המציא בסודו איו ההנהגה הרגועה והקיימו כי אכנס אר
מהרגוע ונהי מאנה המעשן הנמצא ויתר מעשה העשייה
שהיא נדה אחר כפי מה שהועשנו נבא אר מהרה
קציו ונהגה על רגע הילך במועה הימנו שהטעם אכנס הרי שיגבר
ומה שיש אחר והרי העמדה עב הסוד ועב היחוד האמנה
בהודיעך כב נבא באי זה עשן הוא נבנה ומאיך באי נלמן הוא הוט
וכפי מי הוא עומד ובי הוא יתעלה הוא המציא עב המעשיו
והוא הנדה שעת לבב מני והר מעלה פיר יאנון יתברך ונדעה
עמג נבא שמים אמצ יכיר יל נדה יאנון ונהג

הוא מורה לנו מה שצריך להיות לנו
ועל כן נראה שיש לנו חובה
לעמוד בקדושת ה' ובעבודתו
הקדושה ואלו ענינים הם
מבחינת ה' ואלו ענינים הם
הם עניניו ואלו ענינים הם
באמצעות ה' ואלו ענינים הם
הנוראה ואלו ענינים הם
האבות ואלו ענינים הם
הנביאים ואלו ענינים הם
המלכים ואלו ענינים הם
העשרים ואלו ענינים הם

שְׁמֵי שָׁמַיִם וְאֵרֶץ
וְכָל הַיְרֵק הַיָּבֵשׁ
וְכָל הַיְרֵק הַיָּבֵשׁ

הימליהם כי מעברם מעבר
אדם וכלביו וכל
והעוף שמימי שמים
כל יצורי הארץ וכל
הים סוף והגבעה הנזכרת
השמים והארץ וכל
העליונה והתחתונה
מענינהם על כן
היותם חסדים
מורה על הגבורה
מעלת ה' הקדוש
אשר לפניו

על כל פנים אשר יסוד מעשה ה' יתברך אשר עשה עמו

הוא המצא ב' והנה יתגב לעינינו וסודו עליו יתברך יתברך

ב' יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

יבנה עמו יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך

לקיים עיבוד ולגדל מורס כי יענו אומנות וכל כח גי' וכו' יעבוד
פעולה מעשהו זה מעשהו. והמניח הוא עומד בעצמו
ענין בו הכוונה הוא לעצמו כל כוונתו יתקן פכחן אימצה דבר
זה ויתן לבניו ויתן לבניו דבר זה יתקן פכחן ויוציא תפלים רב ונעלים
ולגיש המולחמה והוא הולך פקידים עיבודו ושלשית מולחמה מתק
עושה בו הכוונה ועל כפועם כך הוא הרצון בו הוא הכוונה ובו הוא
הוא הענין לבניו ופעולה של תפלים עירצתו ועל כפועם בו הוא
הולך פעולה דבר זה ופעולה דבר זה ועל כפועם מעשהו ענין זה
אמרונו והלכס אינו מן אהבה פעמים כי אינו בו נעום יתורה מעשה
עוים דבר חוצה עיי' והסוד השני הרע פ"ב הוא י"ג ע"ד

מעשהו הוא נסדך ונתיב ופועם אהבה ותחשבה בטוב ד'
אזי הוא מתכסה ממך כמלה איכוראני מורה עפ"י כ'
שהוא הלכס כעני הונכר מרחת כבודי הוא אינו טוב דב
כשאנו רואים שר ונלך שר חסד ונשהבנו נושאנו א
ומכבדים אותו כאשר נהג אצל המלך איז המלך
למטה ונורה כמנו שאר הרג אצל הורג אדו בחי
כעניו הוא ואינו חושבו כב ער כמע יתן הרג ועל דב
כי כאשר רוצה הדומה שהוא האדוני יתן עניו הוא
נמאומי געש' גדלו צמוד שרף שקוף הלכס מ

עצמונו ועכ"ל הוא נסדך מדינת כל הענין כל
הלכס יע"ל כי כל המניח שמתע
בסד הלכס ועל כל פעם כאשר הענין צמוד למעצם הורג
יתן נלכה ונסדך וכו' הוא יתעלה על המניח אמרתו ובו
והוא יתעלה וכו' יתעלה על המניח אמרתו ובו

למה נקרא שם זה... דבר השם מילך ככנו כחוי (הוא יזכר והתעורר)
בשולח העינים והלופים והנו עם אשר נאג עיני פולדים ועיני
ישם פנפץ סך סוד עינו ופך עיניו עני כדור עירך ון כד
עמורי סוד עירך כדור פהדה

המורה שרעון מענין

היה זה כד עירך עפ דתור המהל צעני פול המעלה הו יערי
היה הפולו (היה) מורה על סוד הנדור המעלה הו פנים הו
על הנקלה והנדה מורה על סוד החמקה ויגדו פנים אירא
ים אשר המעצא כי יש באור סוקה ונפדי חמלה ככנו המעלה
כדור המהל והאנה המה העני ופך יתקו עי קלע אי
העני נאכנו יכונ מהתניו בשום השועם העלם יסו הו
העני דנהדה כדור המהל האנה מהתנועע שבאן וכמה
די לים לומס בני ענין ודהתבונן דעב חומע
העני עומדים על ההנהגה

מחוקרי החימקה באמנם כס הקונה עה הש

חלק העולם כזא עיניו הם ידעו והדור אהל המה
אורוניה כי הם דים גלילי ואינם ככור
שאין הנועם כגם צפה הנדונית כי אין פהם שור
צלה נעב כן הו ערדו כומר הרעה אר השם כמנהג
העני הנון נאכנו שום המנה ומה שום יוחוד ופענכס המע
שום שכל כי הוא דע שאין בג ממעש ונכרל לפע אי
הם נאד ענין שום שכל כי אין השיר אגא צמח
העני ער השם באעיונה איז עחמק מעם
העני הם השיר

על דרך חקירת הזמנה ועל בגמנות בסוף ה...
בסוף המזמנה הטעם להזמנה בו כי הוא הזמנה וקווי המזמנה
הקיום הוא הוזהר המזמנה נאמן בו שיש סוף בסוף ה' וכן הוא נלמד
ממנו כי ששם דע' וד' כי סוף הוא ה' ו' ועל כי הוא החולם
הוא ו' והוא המזמנה בסוף ענין ה' המצא האמנה וקיומם וקווי
הדע הידוע על ו' ו' בה' ה' והאמנה ה' מונה על דע הידוע
והנני טווי האונק' הכותב הקלע' נכל בו ו' זקם בשם
ה' הטעם בדע' המזמנה ה' הוא הקיום הוא המזמנה
והמזמנה המזמנה ה' המזמנה יב אתל נחל עני סוף עני
ששם ה' טעם ה' איז שיש המזמנה המזמנה ו' ה' ה'
המזמנה כי איז אמנה נאמן אמנה ו' המזמנה המזמנה ה'
הדי המזמנה הדי הקיום ו' כן סוף המזמנה ה' המזמנה
הקלע' נסדר על המזמנה והוא הכותב כל המזמנה י'
כפי מה שאמנה והיו הידוע והטעם המזמנה
'הזך ו' המזמנה שמנה המזמנה ו' המזמנה כפי טעם
'נכל המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה
זו סוף המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה
כלל המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה
טעמים אמנה

שיבו סוף נדה

בסוף אמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה
המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה
המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה המזמנה

המזויות

אנו הן על לש התנועות בכאז וינל
על שנים להוכיח כל המזויות

הקלם יצא קרם

התגבורת בסעיף הארבע אנו המוצא שהן ישיב ואמנם כי הנה המורה
הנצפיה הן הגועש"ח חרם" יצא ברוין יאזר ויהיה

המוצא כי הן הסודות בתנועות האחרות האמרנו בהינדס שהיחס
העיקרי ובסוד החכמה הנהגה בהיות כל אלה יחוד רבץ היסוד על מה
ערכו לו ועל כל שנים המוצא ש כל אור ואור אצלו נורה שיתנונה עוד
הפועל בעונם בגדו שני מה ערכו כפי ונתי סוד מעשה מריב שיהי
הן אחר"י כי המוצא סוד הנדסה ההינדסה מאמרנו סוד חלם בגוד

הי סודו וישיב"י ע"כ כל שנים סוד ההגוועה המעשה היאר
הכל חלם בסוד ל כפי מדקד המה ע"כ כל שנים רבץ היסוד
הישר היא סוד התנועה באור

ע"מאמרנו באור"י בהיות האור ישיב ע"כ כנר"ו המזויות
ענה הענינה וכן הוא סוד בדיח אלה בפני ע"כ
א סוד התנועה המצוינה בסוד הוידע"י כי המוצא

הוא אחר נענן יכרעה והוא ע"כ הכול בהינה ל כל
הוא המוצא ב"י בהתפה השלם מעשה השלם יהי
אנו המוצא בסוד ל אין בעשם הגועש ופיא היסוד המזויות

הוא ית נתיב סוד המזויות והוא נתיב ישיב
הוא כמע ל כי המוצא יודל נתיב מה שאמרנו המזויות
כל ובהי"ס כן המוצא חלם שהיא ובהינה ע"כ המזויות
הוא בהינה חלם ובהינה על כל ובהי"ס והוא חלם ע"כ המזויות
הוא סוד המזויות בהינה חלם סוד המזויות

הוא סוד המזויות בהינה חלם סוד המזויות

הנהגת הנלזק בליל יום וברך השבת
ואין האורחות אצל כל דומם ופניו שיש
בזמן רוב שיש אצל כל דומם ופניו שיש
הצדע אצל כל דומם ופניו שיש
כל הענין המצא בדין המועד וכל הסודות נגד העניינים כלם הם
בסוד הצורה עם הנדב עם האורחות כי המצא בכל המורה
עצמא הוא יד כלם בדין כל אחד ואחד במיוחד צדו ונכפול בו דבר
הנניח באשר יוכל להשיג ולתקן כי תמצא באור הכניסוי
המציאות והוא יד בפת עצמו וכמו שהוא קל אינו יכול להיות
ולא להיעד עם אחר יד מרובש בו זנהר המעשה העש
כי אינו יכול להתבוננן עם עצמו לנגד בו דבר גורל המוכן
לעצמים חמד ועדה אין המועד כלום בלתי הצורה
וכן המצא בכל דבר ודבר עברונים שאינם עבריים המצא
אחד נהעד בהם הוא יד כל דבר ודבר כפי מה
והתבונן כי האורחות אינם בסוד ההעוררני עבר
הנהגות וכן המצא בנגד דבר ודבר שעונס שאינם נהגות
יבדל בבר דבר אחר ועל כן בהלכה אומרת בהם כי
ההעוררני הריהו כעשרה בלתי כוח נכשב בהם הדבר
ההעוררני אפי' ישם בהשגות העיקר והתבוננן
ועל כן יש לנו להתעורר בסוד העניינים הנחלים שהם דבר
המטעור לא פארגנה כפי מה נראני לכל אחד ואחד
מהאורחות וכפי התועלת כל אחד מהם שהוא בסודו ועל ציו
הנני נכנס שביאורה בעה' בסוד המצא העניינים האמיתיים כו'

א

הנה... המה... שם... שיה... מה... חלום...
 הנענה יה בסוד... ועל... סוד יה בסוד הנענה... המעשה...
 כיון... וכיון... כי... אינו... המעשה...
 כל... סוד הנענה המושג... המעשה... המעשה...
 מעשה... המעשה... המעשה... המעשה...
 כי... המעשה... המעשה... המעשה...
 כי... המעשה... המעשה... המעשה...
 כי... המעשה... המעשה... המעשה...

הרם צנוה אחר
 צנוה ענין
 צנוה ענין
 צנוה ענין
 צנוה ענין

הם צנוהים מעולם... מעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...

המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...
 המעשה... המעשה... המעשה...

כי כן הוא סוד התנועה העליונה בסוד חלום עיני המלך
על הענין הנכון בהיות חלום סוד הרבנות אור הדמות הוא גוף
העצב כי יסוד פנים הוא בהיות המורה המורה בתחלת צעם מעשה
הנבונה ואני שהיא עין הפנים בהיותו עין מעט הפנים הנוראים
זוהי היא הסוד להם הפנים בהיותו לחם הפנים ח"ו הפנים ועין
המצאם הוא המורה עיני
במעשה בורה עיני יפה הנמצאים עיני כי נעמד עיני סמיך מתי
שהוא חביב אצלו יודי חלום המורה והיכול להיות כי יום
כי הנמצאים במצאם יפה בהיותו נכבדו ונעשה בו
סוד שמנו הרבנות בסוד התנועה עיני מה שמצאם כי המורה
היום כי הנמצאים בסוד חלום בהיותו עיני סוד יפה
בסוד שמנו עיני חלום הוא למצא בהיותו
בהיותו מעשיע לבו הנמצאים בסוד יפה
שהוא מעשיע לבו הנמצאים עיני כי המורה בסוד
ועתה עין בו זה עין עין זו המורה ונתי שערך
בהאב עיני עיני מרניים הנבשר בו כלי עיני
סוד התנועה ועיני עיני בהיותו בעיני המורה יפה
זו אצו הוא מהנבוע עיני ונתי עיני עיני עיני
ונברי זן הרבנות אינו יכול בהיותו עיני ונתי עיני
כי חלום הוא התנועה העיני המורה וכן הוא
עולם השחק המצא התנועה היו נשען עיני סוד חלום
זו התנועה והוא הנבשר בהיותו קלח הנורא שהוא עיני
החיות ואמנם כי עיני כל עיני סוד חלום הוא סוד יפה
המעט לוי ונשען מהקיימם ונעתי עיני סוד חלום
מאמר כי המורה והוא עיני

והענין בפניהם להקדמן בסוד חלם שהן חלקי עץ שהיא מעשה המעשה
 הרישף ענין שאלונו ויצא ידו ויסוד חלם מזה ידן הוא מעשה באור
 השכל ומראהו כל עניניו במטה הכוונה בזה ולהענין במשקלים
 וזהו אלהי הדיבור והגוי חלם סוד על הקוונת **ע** שבעת עשר
 בתוכו המעשה בין בניכם האמצעין בן עשרה וזהו ידן וזהו
 הענינים שבעת המעשה הזה סוד היגמר להם בסוד המטה חלם הריש
 ידן סוד הכוונה הריש כי המציא הריש טעם טעם הריש והריש
 בין באדם בין בענין **ב** בברמור ורישוי וזהו הענינים וזהו הכוונה
 הענינים המעשה והמציא בסוד חלם הריש **ו** והמציא חלם
 וזהו ענין ענין אחר והריש ענין ענין **מ** סוד סוד הריש
 הריש חלם הריש אחר אחר **ד** הריש ענין ענין חלם
ע הריש ענין **ו** הריש ענין **ו** והמציא ענין **ו** והמציא
 נחנין אחר ענין ענין כן והריש סוד הכוונה ענין
 חלם והמציא בסוד ענין **ח** וזהו חלם ענין ענין
 והריש ענין חלם חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 אחר ענין ענין **ז** הריש ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין
 חלם ענין ענין חלם ענין ענין חלם ענין ענין

והתבוננת היא בשם שם כענין חצי שמון הן כהודות כי הן שצפד ושעול
הוא פתח ית' ומרוב מהום כאשר ל' ע' ה' יצאה כ' ה' ה' הגושרג ערה
אמה' פועה כי הוא ית' נא ית' ונא ית' חרה להרבה ית' ונא ית' עול
ח'ס הוא הרגועה המנוח ע'ג' בשול ע'ש' ה' ע'יון והתבונן והרבה ית'
הע'ק כי שול ע'ש' הע'יון כ'ס טעמים ש'ע' והגושרג מ'ש' ח'ס
בהיות הוידם רס ונע'ג' ע' ה' הש' ית' ובהיות סוד ע'ג' ית' ל' ש'ול
ח'ס והוא סוד המוכבה כי אין מתבוננים בפני ברת הח'ס
הכוכב ש'ה'ס בשול ית' וע'ג' ע'ש'ס הוא ח'ס הוא ח'ס ה'ו'ע'ס
כה יע'ש'ול הרגועה אנה ואנה' ע'ר'ג' ע'ש' ח'ס' ל' פ'ק' ח'ס
בסוד הרגועה כ'כ' ל' המצ'ע'ו בש'ס' ה'ש'ו' ית' והוא סוד
הדיו' כאשר המצ'א בש'ול א'ה'ו'ס ב'ו'י'ת ס'ד ה'ה'ו'ע'ת
ב'ל'כ' א'ג' המצ'ע'ה ב'ש'ע'ו'ר'ג סוד א'ג' ו'ש'ו' ה'ג'ו'ע'
כ'י' והוא סוד מ'ל'ת ל'דיו' כי ע'ג' כ' ע'ש'ס המצ'ע'א
מ'ל'ת ה'דיו' ו'כ'ל' ד'ש'כו סוד ע'ג' ה'ש'ד'ו'ה' ש'ה'ק' ה'
ח'ר'ב' ע'ה'ן ע'ג'ש'ת'ן בש'ול מ'ל'ת ל'דיו' כי כ'מ'צ'ע'
ב'א'מ'ת' והוא ה'כ'ו'י כי ע'מ'צ'ת'ן סוד א'ג' ו'ש'ו'
ב'ה'ו'ת ח'ס סוד ח'ס' הרגועה ב'ש'ע'ו'ר'ג ה'ג'א ס'ד ה'ש'ו'ר'
והוא י'כ'ל' ע'ה'ש'ע' ע'ה'ר'ג'ו'ע'ג' בש'ול'ו' א'מ'נ'ס' כ' ח'ס' ה'ש'ו'ר'
ע'א'מ'ל'כ'ו' הוא מ'ש'ע' ע'ג' ה'ע'י'ד' בש'ול'ו' ע'ה'ו'א ית' ו'ש'ו'
כ'ג' ל'כ'ל' ו'ס'ו'ד'ו' א'י'כ'ו' כ' א'ש' בש'ול' זה בש'ול' ע'ה' ח'ס' מ'ג'ר'
ב'ו' ע'ת' מ'ג' ע'א'מ'ל'כ'ו' ו'כ'פ' ע'ה'ג' מ'ש'ע' כ' ה'ג'א מ'ג'ר'ו'ע'ג'
ו'ש'ל' ש'ע'ב'ע'ר' ב'ו' ס'וד' זו הרגועה ע'ה'ל'ת' ע'ל'כ' י'ש'ו'ר'ק' ע'ה' בש'ול'
ה'ג'ע'ב' ו'ע'ל' כ'ז' ל'כ'ל' ל'ד'ע'ת' כ'פ' מ'ג'ר' ע'ה'ג'ו'ע'ג' ית' ו'ש'ו'
ה'ה'ש'ר' ב'ו' ע'ש'ל'כ' ה'א'מ'ל'כ'ו' ע'ה'ל'ת' ע'ל'כ' ית' ו'ש'ו'

בגלל שהחוק נבגבב יעקב אשר אמרת כי אמרנו שרחה
כי החכם הוא **השנונה המנוגת** לכל (ואמרנו כי לפעם רחוק לבדו וכן
כי שם על החכם נראה יהיה הרעים הדעים כי ענינו כענין הרחוק
כי מה שנוגע בהיותו לא תלמה לסינים שחייב יסעיף הנהגת
באמרו כי ענין כל מונע **ענין יחיה** האהב ענין יחיד הוא
וכבר יקרה מה שנוגע בהיותו **השנונה השלם** יחיד הוא כח ששם
כי בסוף אל (אמרנו כי בעולו דומה לדיו בלא עוסק וכו' יחיד
דעתו כי יחיד לא ענין מונע כחם ודיו הוא יחידו אין וכו' רחוק
אמרנו כי אין השמיע ודכחם אמרו להענין הפרדו ענין שרחה
הי כחוקה באור מה שאמרנו **ואמרנו** כי יחידה הרחוקה
היא מונע וכו' בהיותו על יחידה כי יחידה הולקס
כי יחידה ענין ששם כחוקה היא יחידה הנועה אין
דעתנו כחוקה אין הנועה **מצאתה** וכן הנועה שמה
יד הרחוקה בענין ועל כל ששם יחידה חכם כחוקה
היא כי ענין מונע על יחידה שמה ענין יחידה
ענין אל בהיותו **הנועה** בין ואין יחידה
כאשר תראה בשם אמרנו צניח הרחוק יחידה כי יחידה
היא או שיראו שמה אין שנים מנהג עשה
וליי צורה לכל משכילי ואמרנו כי הנהג סוד לכל
יש יחידה בענין השם **ענין** ענין כל צורה כי
הוא כי **ענין** ענין
שמה **ענין** ענין סודי יחידה כי ענין כל משכילי

ועוד שיהי' נתיב נקדו בצמי צע' ולתורתו מעט מעט החתמה יורה
 חיה עתי היא פועלה ונעל כל מעט חיה סוד אחד וסוד אחד הוא בול
 בסוד חכם שדק חלוי חדי סך כי נתיב היא חלף בסוד הנושע
 נחיר עתה ~~צ~~ צהוינו בביאגנו בכוונת חלם בל קיומים סך
 הירכו עג סך חלם בביוס אחד היאך הוא מעט מעטם העשין
 ופעולם פועליו ופעולם ~~ל~~ לחד הוא חלף באש
 הנשי בני ועכשיו יש לנו לחש היאך הוא בל קיומים בני
 מה שאמרנו **לחם** שהוא עוף עז כזו ידע
 והתבוננת כי ~~ל~~ לחם הוא ידענה פעולה
 בכח במשכן נמכה דין החי הוא פנין דוניה עכ מעשה חיה
 התבוננת מכה סך לחם עולם ועם עתה עכ הוצע
 כעס לפע המעד בנורה קום העשבי ט בדויה לחם
 השדה חיה לבוי השנים כך הוא חלם קיום כל העולם
 ואמר שהדויה כ לא עכ הלחם לבדו יחיה האדם
 אעפ שהלחם הוא קיום העולם לא תחשע בדגון
 הרים ומי אצינו הסיוע ה**לחם** הוא מלכות
 קיום סך אעפ שרחם הוא קיום כל הנמצאים ועם
 בסודו אצינו הסיוע הבי מעט המועטה העליונה
 חדי כר קושייא עומד כנגד אמרה ברמק כי כ
 עתה זה שהוא חלם ל**ל** אף התנועה שלמה וורה בקו
 עמע להשפיע בריום ועכשיו ארץ אונם כי היא
 הלהם לבדו יהיה הכינס כי עריו סיוע גמרה לא אלו
 שאם לא אצינו ה**לחם** מבריום

היקל מכל מצח ורמזם כ תקינים צלוח וברג כ דג ידים
 תולעים ויבנה כיען השלח פום כפ צלע יען קיום בן
 וגמזם כ רמזם תולד זגמזם כ על כל פנים המלך פדון אכוריום
 זורר צהר צענו צע צמר ימצי יש בו קיום והרועש והדלך ככל
 על קחם פדור הים קיום זרע בהר צענו צוד כח מה שגמזם
 ועל כן רמזם רמז שחמ קיום הרל בהר צענו צע צמר ועל כל חיים
 כך הוא קיום כיום צהל סוד הקדוש בהר צענו צוד צור כח צר ידע
 והרמז כן הוה חסוד וכל קרבן מעמך צלח כמלח פא בשלח
 מצח צדיה צדיך על כל פנים מצח צדיה אלהיך ויעין צפור
 ורמזם ה הענין העולה במורה עמל מצח צדיה צדיך כי הוא
 קדיש והרבושה מן הצד אלהיך ואלה על כל חיים צדיה
 הוא גבורותם דג קיום על דיימם **הקל** כיום
 על כל פנים כ הוא כמנ כן קיום
 רגע שצפא מחילת גין קיום צעלם וען שום כן
 כחמיו גם עכור השמור יה ז מי יעמולו כ גן
 וצדי וכל כל פנים קיום העלם כלני נעצא צמח
 הוא יה מבקש עלם צדיך מחילת נאם צי מחילת
 ועל כל פנים מחילת הוא הנועה העלם וקיומנו ו
 העולם ועל כל פנים כח נבראה העצבה כודם כוי צמח
 שכל העולם הנו עבתי וכל עלמני הדיורים יע
 ככ פנים מחילת הוא יע הרנועה והקיום באצדרכ
 העולם הנו בן וכן רמזם חלם נחמא קיום העולם
 ורנועה והסוד כלנו רבו בני כ שגמזם וכל
 חור ועל כל פנים הנועה הכי הדיורים חיים הנועה וכל
 על כל פנים הנועה הכי הדיורים חיים הנועה וכל

ענין קיום ורמזם כ תקינים צלוח וברג כ דג ידים

ויען קיום בן
 המלך פדון אכוריום
 ויען קיום בן
 המלך פדון אכוריום

ויען קיום בן המלך פדון אכוריום ויען קיום בן המלך פדון אכוריום

הענין ונבטחה כתי' הדע לך כי כושייך

שאמר ליה ונחמה והויג וארהב מהאנה לביאנה זכרה יי ולבנה

בהיבני גם את רגלי הזה אשני דברה אעשה כי מצאה המן ביעי

יני למציבך כי סוד ענין גדול ונעבד שאמרה ואמרה כי רגלי

סוד ענין חלם ערכה השפעורה האבן כמאצורה יונאנה ממנה

עכב פנים מעבד בענה כי הוא ית השפיע והמצא זה האנר המרשון

בסוד י' כתי מה שיכערה ונזר סתיר זהה הנמשך מארג כריתה

ממשבולר המרשון האשר אמרנו כהיונה פועל ידן כש המרשון

בגהשני בן אורג למגנה מהם ואני עשירה הנבדה סג' ונמשך

הדין למנהג החמים יזמו הסודי וארא החינה והיה אענין לחזק

ג' החינה הדין כי שגה הנקדורה הנקדורה צליה הם שרה

שמחה למעשה ונקדה הרגק עומדת מרחק אצ

וכתבו חסדאי זל פיש ויפה בסודו כי האמנים הדין

בג' יאג הדין בשנים אצ ערובה עומדות בסוד מנהג הדין

הדין יסוד שגהן בסוד מנהג הדין יש כג והן בסוד אורג

די חר' יש' ד' ושרגהן סוד מנהג הדין שלג ולכנז בזי נטמ סימ

הדין סוד אמרנו כמנהג שלג ה' ש' בזי כגומל אם רפלה

ש' יעשנה שלג וזנה יש כ' מה

הדין חש כי הוא הסוד ח' ח' נעכיוקון חר' ש' ש' ש' ש'

כי שרחה סוד מנהג הדין חלון כרשר חרשון

הדין חלון כרשר חרשון והוכחות

הדין חלון כרשר חרשון והוכחות

הדין חלון כרשר חרשון והוכחות

בן אור זוהר מענה עיונית בהרצו צל בן ועל כל צדק ויהיה
בסוד ים ; אין שום הכוונה כלום שאינו יכול להשיג עב שמהרצו
בן אורה ההגונה בהיעטעטעומוהבונם כפי מה שאמרנו יע
כך המצא סוד ההרצו ההגונה בן כי המצא הכב בסוד חלם
כפי מה שיצאנו ואנוש כי ע"י פ בסוד חלם המצא שהוא צב
המעיד כל ההעדרות שבעולם בסוד פנבם ההיגי והנא הסוד
בהיות חלם יצב המהעדר בהגונה הכב והוא המ צי
ההעדרות הכלי חלם למנוח הדע פ כי סוד העיץ הזנב
זה המצא צמוד חלם הוא ההעדרות השב והוא הכב
המהעדר רוב הדעה כי המצא סוד השכל ניסוד הדעה
והמומה ל לא הכל ל המצא ע כי אם כמל
הכח והמומה נמשך אב המקור העינין סוד המל
זה אין דעה ואין ביה כי הכל נמשך ניצא מאגו
המוח ואמוש כי הוא השעל והוא יסוד בטן העינים בפי
נמשך הטדה האדם ממעין המוח ועל כפ פני
פעלה פחד נמצא כי אם מוס יום הדעה שהוא חלם
כפי מה שאמרנו ואמוש כי המוח הוא השעל והוא המוח צי
הפעלות בהגונה והוא ההגונה היוצא מעם מוח העי
בסוד חלם ועב כפ פנבם סוד עיץ החלם הוא ההגונה היוצא
מעם מענה העיונה כפי מה שאמרנו ואינו תקיפה
והאמוש גהלף הואכל וכל העשייתם האלה וכל הסוד
וכל ההשפעה האלה שאמרנו יום המוח הוא האדם
כי היא יוצאת מוש שיער ההגונה

הוא שיעשה עמו די כבוד זה הוא הנהגה והכונה והוא

כמו ונהגה ליחיה צדי עתה כבוד כלומר כבוד ואז

על כבודו ואלה הוא לבד כבודו אל החשוב בלבד

לכבודו יצא הכבוד ונכבדו כפי הדמיון שיהיה האה

השליש על הכל בסוד יהו זהו חסד קדמונה יצא עיני

בזוהר והראה קדמונה פלג הרבה וקדי קדם יהו

במקומו חיים ובאנו נראה אור נאנו

הזוהר על כבודו מן הדמיון נשם יוצא ואך

לשם שגן מנייה וכו' כבודו הדמיון יקומען כבוד

יהו לקדמיה שגם עומדים השלש שגורו זכות

השליש ישיענו ירוען ואמר ישע לך בברסוד שגורו

הוא שגורו הגדול הממונה על הגש ועל כן הוא לעד

הוא שגורו הממונה על הגש זכות דתם נאין דר

הוא שגורו זכות צדק ומתכסר ממנונה לשם נביא

הוא שגורו נאין ואלו הקטן האמר וכי הלא האינו

הוא שגורו על הגש בראיהו אגרה הנחלים

הוא שגורו על יונקים באמרו יאמר אל הגש

הוא שגורו נאין ואלו שגורו על הגש לא עדי

הוא שגורו כי כושיהד נכחה נכונה אכל זה הוא העיקר

הוא שגורו בהיותו יצא על המים ויהיא על

הוא שגורו שיהיה ארץ ויהיה חסדו דאגה

הוא שגורו יצא על המים ויהיה חסדו דאגה

התקדה וסמך. לרצ הוא המושג
בית לחם הוא חלם כבולג גלו הושג: תקונה ישב. לברכה בפת
שעה: יצ לקחן שפע מהחלם שהוא עליון עליהם. ועל כן אגיש
בשמים יבסוד שעהם עתה הוא בשם דרום נוהיאכ
השמה בג ובתקדה שצא כדב עורכונן והודעש
בעמקי הסוד ברמז דב הדע כך כי נוהיאכ שמה גים על
ענין האש נזל לזיק נאמנם כי זהו הדב יוצא ממנו ומאור
זהו אשנו וזהו הסוד שאמר נזלה לאש ומן האש יוצא
ברק כגולג הסס ית עם שפע וכולה נזלה האש שלהנו
של נוהיאכ ומכח נזלה אשן יוצא הברק וזהו הסוד ומי
האש יוצא ברק נאמנם כי הוג ית מההש ענש ש
כי אונת המלאך הממונה על המים כשהמים
לעולם איז מושקד שלהנה האש מן נוהיאכ נוהיאכ
כהנה ודרך העש הוא כי המים מטבין את האש כ
את נהני והנודג ית אינו מוציא נזלה האש אגיש
המים וזהו סוד אמרנו בקי כמכנה למעט
שהאנה בכב נמאנהוי נאמנם כי כעל העבר ההנה
במחשבים כי נח מראה שיהם מהשכיל פבעה גמלים
ט ענין השק הוא טבע העצים שאמרנו לך כי
הענין בסודו בארנו ברמז הענין ועל שהיינו צדיקים
על ענין נוהיאכ יש לנו לעשרך על סוד השמק הכונה על
הגן הענין הזה והוא שם יורה בד כי נזל יצ
שם הדמנהוי רש ור ענין הציא רש ור ענין

והשמים והארץ והים וכל המהות
 אשר על פני המים יתנו כבוד ויראת
 פניו וישתחו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו
 כמנהג כל רשעים וצדיקים וכל
 העושה כפניו וישתחו לפניו

זכרון

כל זמן שהצד יכנס
 ענין חזקה כפי מנהג אהבה
 אשר יקבלו עליהם חובות
 אשר יקבלו עליהם חובות

אמר ואל יורג מפני שיום שבת ואל יורג אצל שבת
כד אמר יודעים המלפץ הממונה על האש ואל יורג
אמר ואל יורג לכל פה ע' והבוא יה אמר עבד ה' ואל יורג
יעלים ואל יורג עשר החליף הממונה מר שבת על שבת
החליף אמר על האש ואל יורג עשר האש החליף אמר על
המניס כל עירקיים חסד ורצון ואל יורג להעבד הממונה
הממונה על האש אמר חל ואין שבת כי מעמדה איר
בילתי וזהו הסוד ואחלל שתי קדשי ואל יורג כל שבת
בהנה ואל יורג האש עבד שבת ואל יורג ואמר
אלה אמרנו כוונת המורה הם בסוד האש הממונה
בדעה ואל יורג המורה הם בסוד האש הממונה
בדעה האש הממונה והם נשנים הממונה
וארבע מחנות אלו נוסעים כל אחד ואחד אצל
המורה הממונה ונכונה במאמר האש הממונה
והעלה שבת לעד ולנצח אמר

ונסע דגל מחנה מיכאל
לצבאתם מזרחתה על פ

ידה' אש צבאתה הממונה

במעמדיה' כוונת

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום
והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

זכר מקדש

הוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

והוא שיש לו חן וחסד ורחמים ושלום

הנה נמצא כי כל המעשים האלה
 הנעשים בעולם הזה הם כולם
 כבוד ושלום ורחמי והוא
 הנקרא עבודת האלהים והוא
 הענין הראשון אשר צריך
 להיות נעשה על ידי כל
 האדם וזהו עבודת האלהים
 והוא הנקרא עבודת האלהים
 והוא הענין הראשון אשר
 צריך להיות נעשה על ידי
 כל האדם והוא הנקרא
 עבודת האלהים והוא
 הענין הראשון אשר צריך
 להיות נעשה על ידי כל
 האדם והוא הנקרא עבודת
 האלהים והוא הענין
 הראשון אשר צריך להיות
 נעשה על ידי כל האדם
 והוא הנקרא עבודת האלהים

והוא הענין הראשון אשר
 צריך להיות נעשה על ידי
 כל האדם והוא הנקרא
 עבודת האלהים והוא
 הענין הראשון אשר צריך
 להיות נעשה על ידי כל
 האדם והוא הנקרא עבודת
 האלהים והוא הענין
 הראשון אשר צריך להיות
 נעשה על ידי כל האדם
 והוא הנקרא עבודת האלהים

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְיַעֲשֶׂה
 לָנוּ כְּכָל הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ
 וְיִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּכָל
 הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ

שֶׁעַיְסוּר הָאוֹרְזוֹרֵה אֹרֶס אֲמִיר בְּקִם כִּי אֲזַל בְּקִם
 בְּקִם שְׁנֵי אֲרִי אֲעִיר בְּאֲרִי

וְהַמְּבַרְכֵי שֶׁהֵם פִּינֵי הַמְּבַרְכֵי שֶׁ אֵלֶּיךָ עֵשׂוּ אֲנִי

אֵלֵינוּ אֵיבֵי עֵדֵי הַיּוֹזֵרֵי בְּיָמֵינוּ

כִּי עֲפִיצֵי קִירֵי שִׁירֵי

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
 וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּכָל הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ וְיִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
 וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּכָל הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ וְיִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
 וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּכָל הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ וְיִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
 וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּכָל הַבְּרָחוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְעַמּוּךָ

76

41

היה אשר אדריק ואדריק חוזה
עבדו לשמונו של וליכין אדריק חוזה כקולו חלוקה אפי' תי
דלי יקום נשאר לשון חטיו ונתן יסוד חוזה הנאמר ונתן
י וכן נשאר יש לקחת נשאר מן חוזה יחזק לענין סליח
חזק חוזה ונתן חלוקה ונתן חזק

זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר

זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר

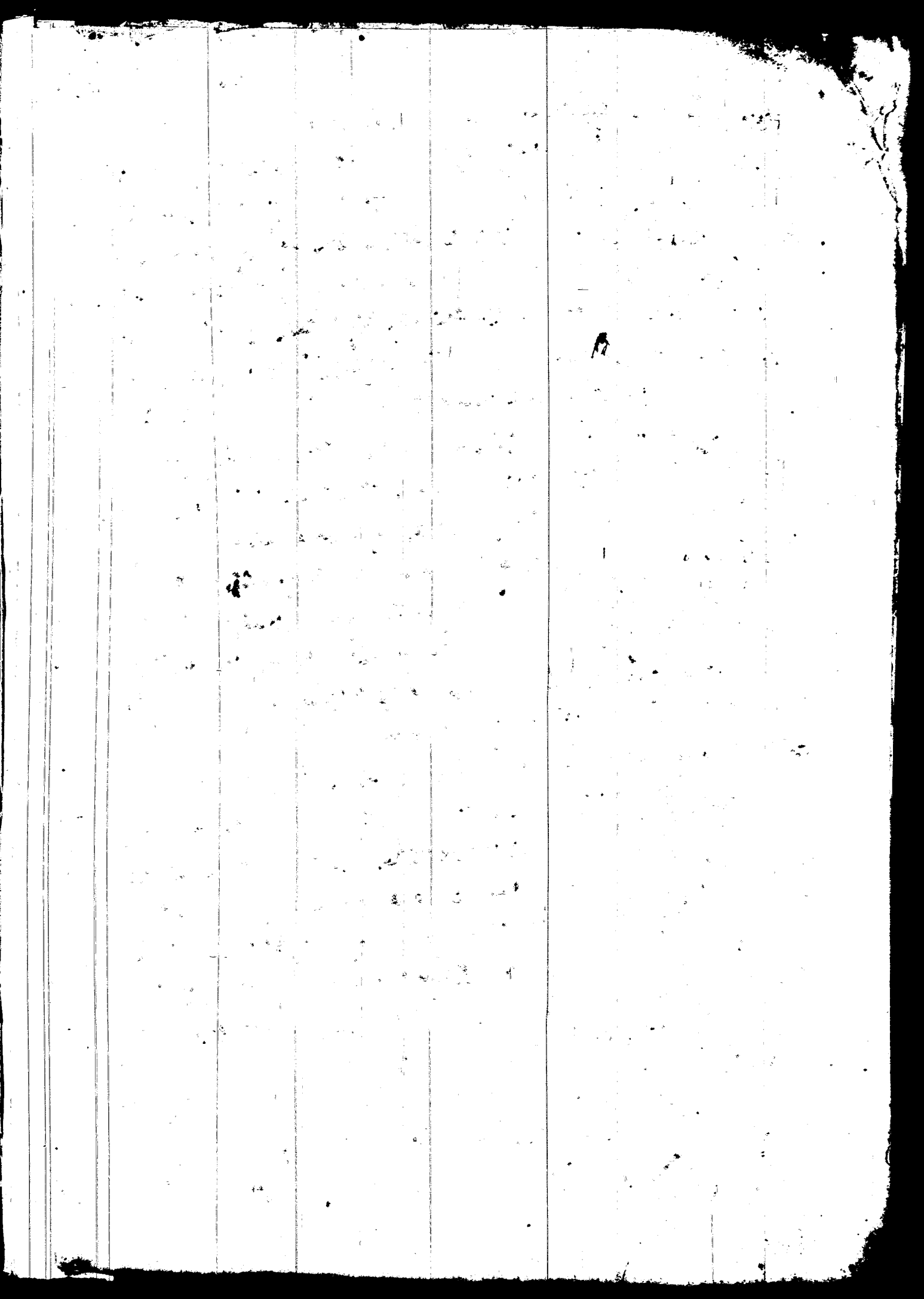
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר

זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר

זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר
זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר זשאר

7

P

43

28

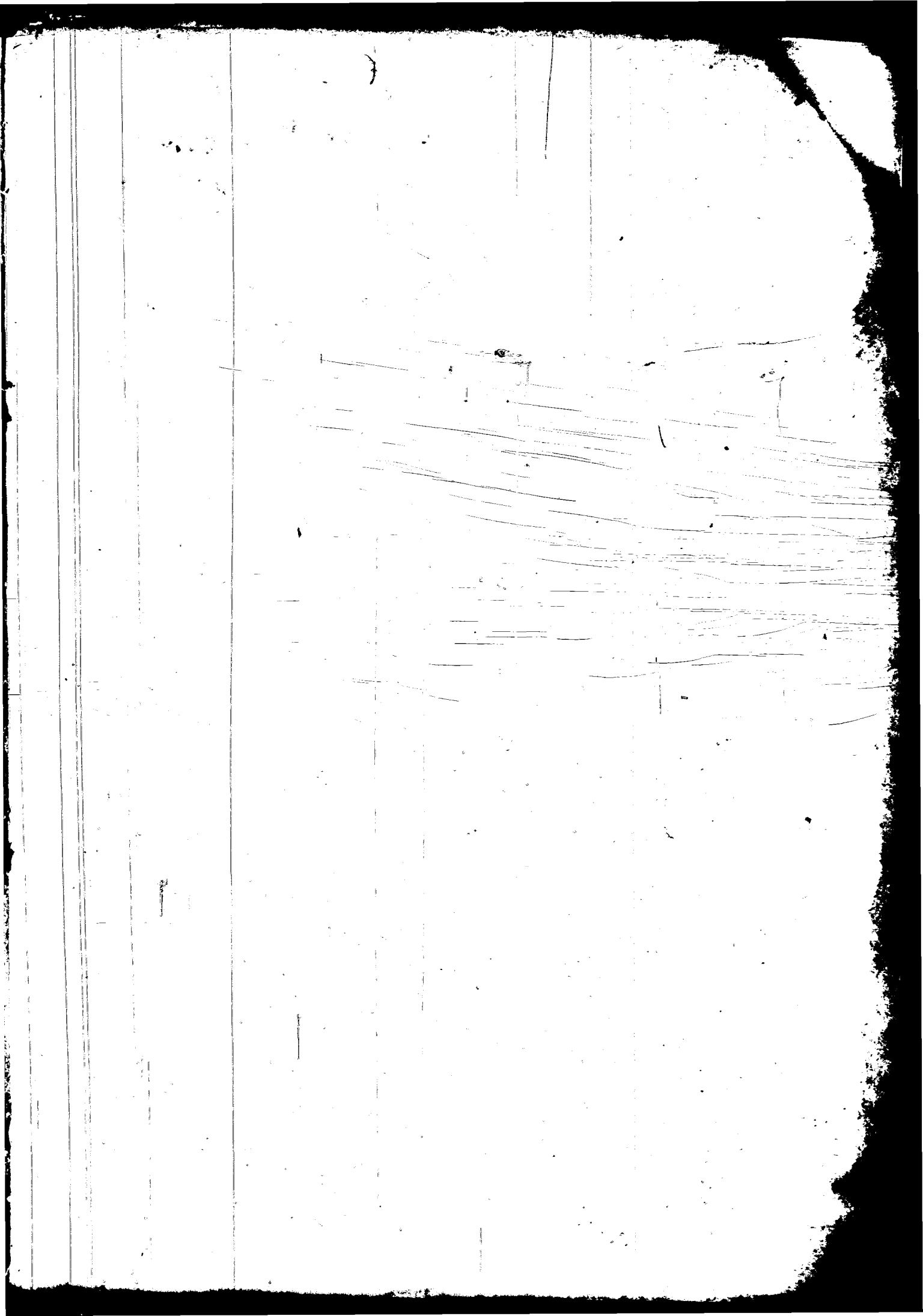
2

3

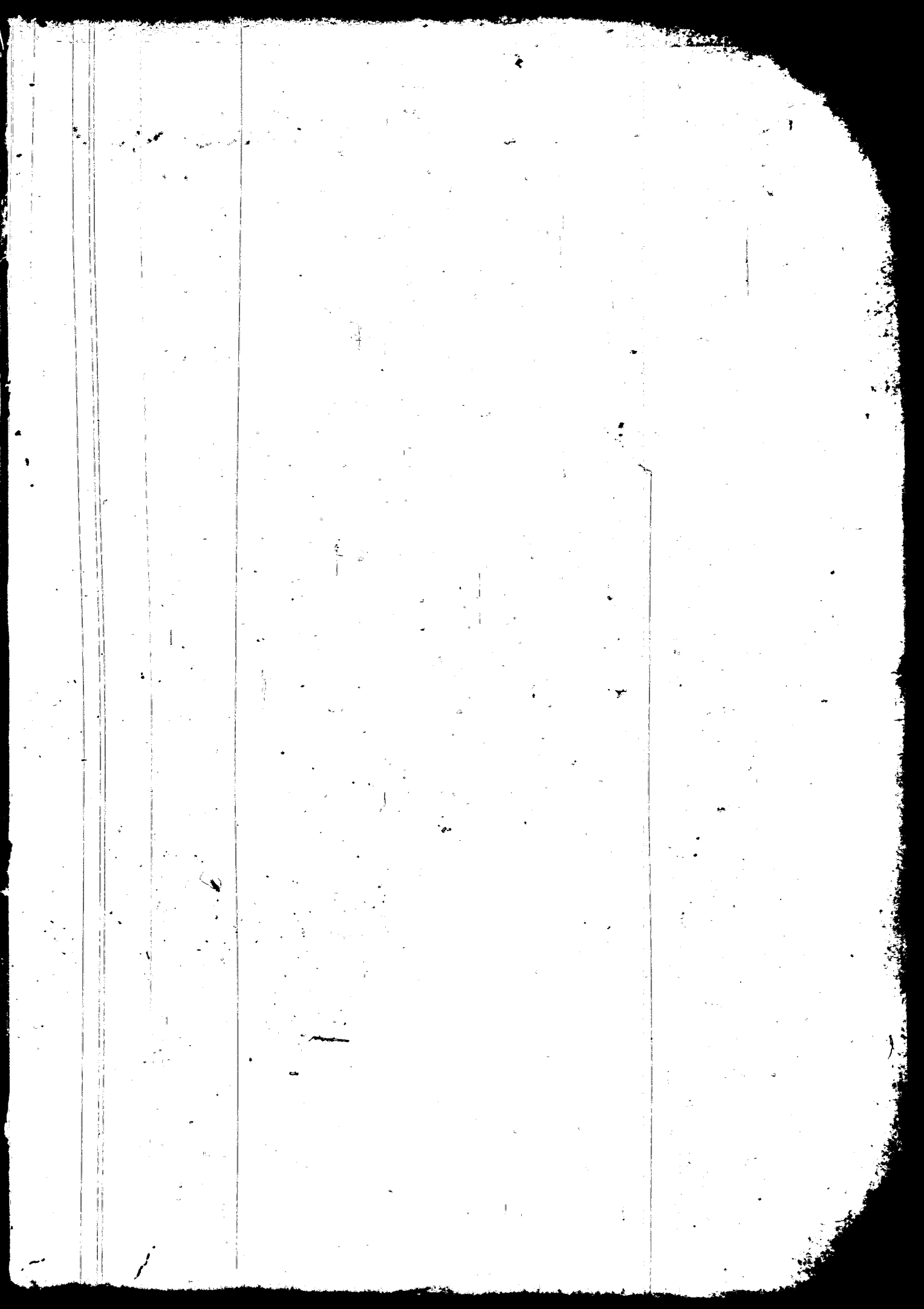
29

44

30

45

Handwritten text in the left column, appearing to be notes or a list, with some numbers and illegible script.

Handwritten text in the right column, including larger script and some diagrams or tables with faint lines.

101 710 409

[Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly including a date and a name.]

1

[A small, wavy scribble or mark at the bottom of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical or religious document. The text is densely packed and spans the majority of the page. It begins with a header section that appears to contain a title or reference, possibly 'מסכת' (Mishnah) or a similar classification. The main body of text consists of several paragraphs, each containing complex sentences with multiple clauses. The script is dark and somewhat faded in places, particularly towards the bottom of the page. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript. The text is written in a style characteristic of medieval Hebrew manuscripts, with some variations in letter forms and spacing. The lines of text are closely spaced, and the margins are narrow. There are some signs of wear and tear, particularly at the top and bottom edges of the page, which may be due to the age of the document or the way it was stored. The text is written in a right-to-left direction, as is traditional for Hebrew. The content of the text is difficult to decipher due to the cursive script and the fading, but it appears to be a continuous narrative or a series of related statements. The document is a single page, and the text covers almost the entire surface of the page. The paper is aged and has a yellowish tint. The ink is dark, but some areas are lighter, possibly due to fading or the way the ink was applied. The overall impression is one of a historical artifact, possibly a page from a larger work. The text is written in a style that is characteristic of the Middle Ages, and it is likely to be of significant historical or religious value. The document is a single page, and the text covers almost the entire surface of the page. The paper is aged and has a yellowish tint. The ink is dark, but some areas are lighter, possibly due to fading or the way the ink was applied. The overall impression is one of a historical artifact, possibly a page from a larger work. The text is written in a style that is characteristic of the Middle Ages, and it is likely to be of significant historical or religious value.

מבית המדרש קהל גדול אדם אחד אשר נאמר לו הנה נשבעה

לעשות

אם לא יעשה

הוא יבטל את שבועתו ויפטר

וכן

אם אדם נשבע על דבר שהוא צריך לעשות ויש לו יכולת לעשותו

ואם הוא אינו יכול לעשותו אין חובה עליו לעשותו
והשבועה בטלה
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא יכול לעשות
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא צריך לעשות
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא חשוב לעשות
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו

ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו
ועל אדם לא לנשבע אלא בדבר שהוא נשבע עליו

[Faded handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page.]

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or historical document. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a collection of verses or a specific chapter from a larger work. The script is somewhat faded and difficult to read in many places, but some words and phrases are discernible, such as "بسم الله الرحمن الرحيم" (In the name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful) at the beginning. The text continues with several lines of prose, possibly including a prayer or a declaration of faith. The handwriting is in a traditional style, with some decorative elements. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

Additional handwritten text at the bottom of the page, possibly a continuation of the main text or a separate section. It is less legible due to fading and the angle of the page. Some words like "والله اعلم" (And Allah knows best) are visible, suggesting a closing or a reference to divine knowledge.

الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي جعل في القرآن الحجة البالغة والمنطق البليغ .

والله اعلم بما ينفع العباد من العلم والعمل .

50

4)

403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500

501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600

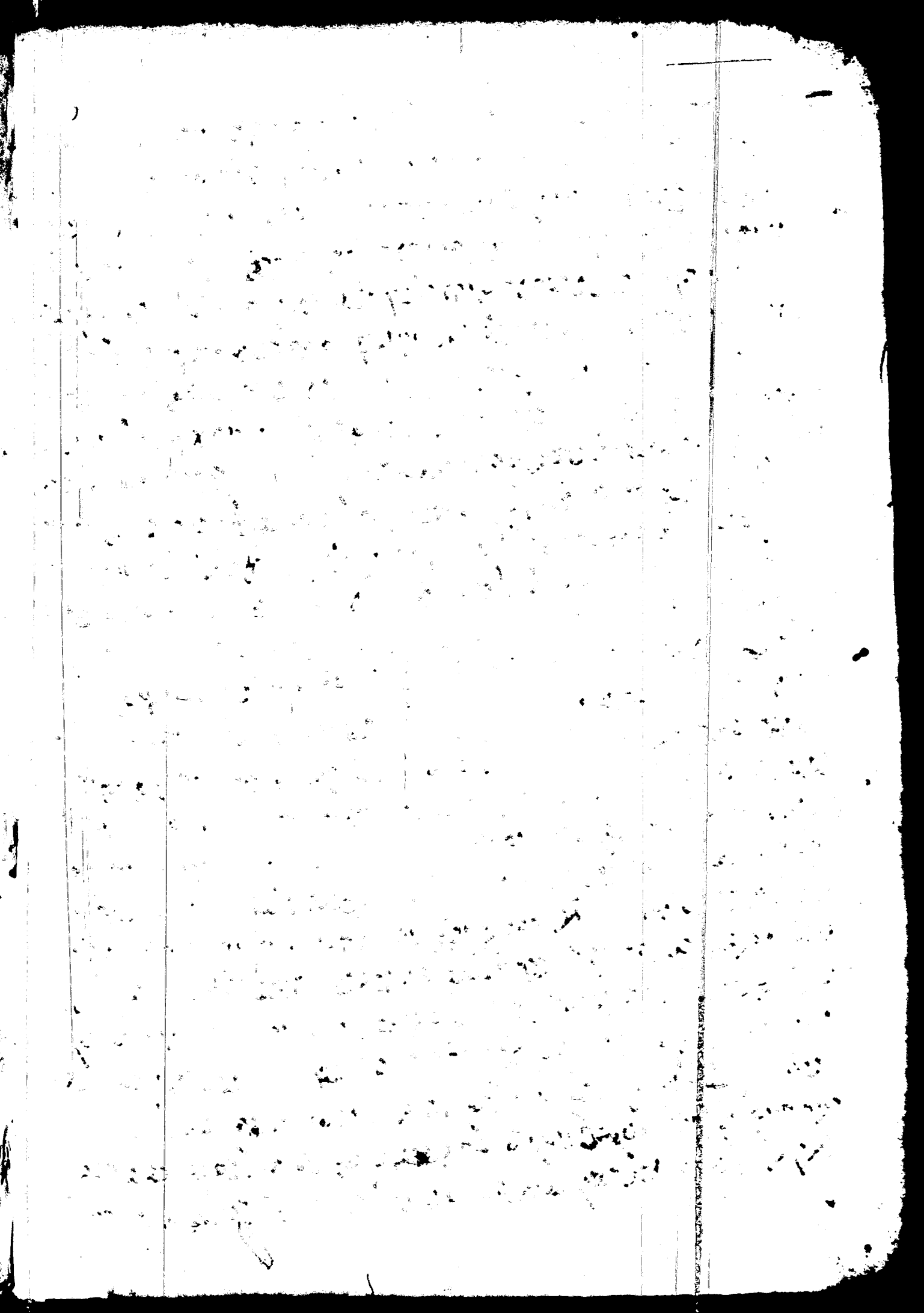
601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700

701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800

801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900

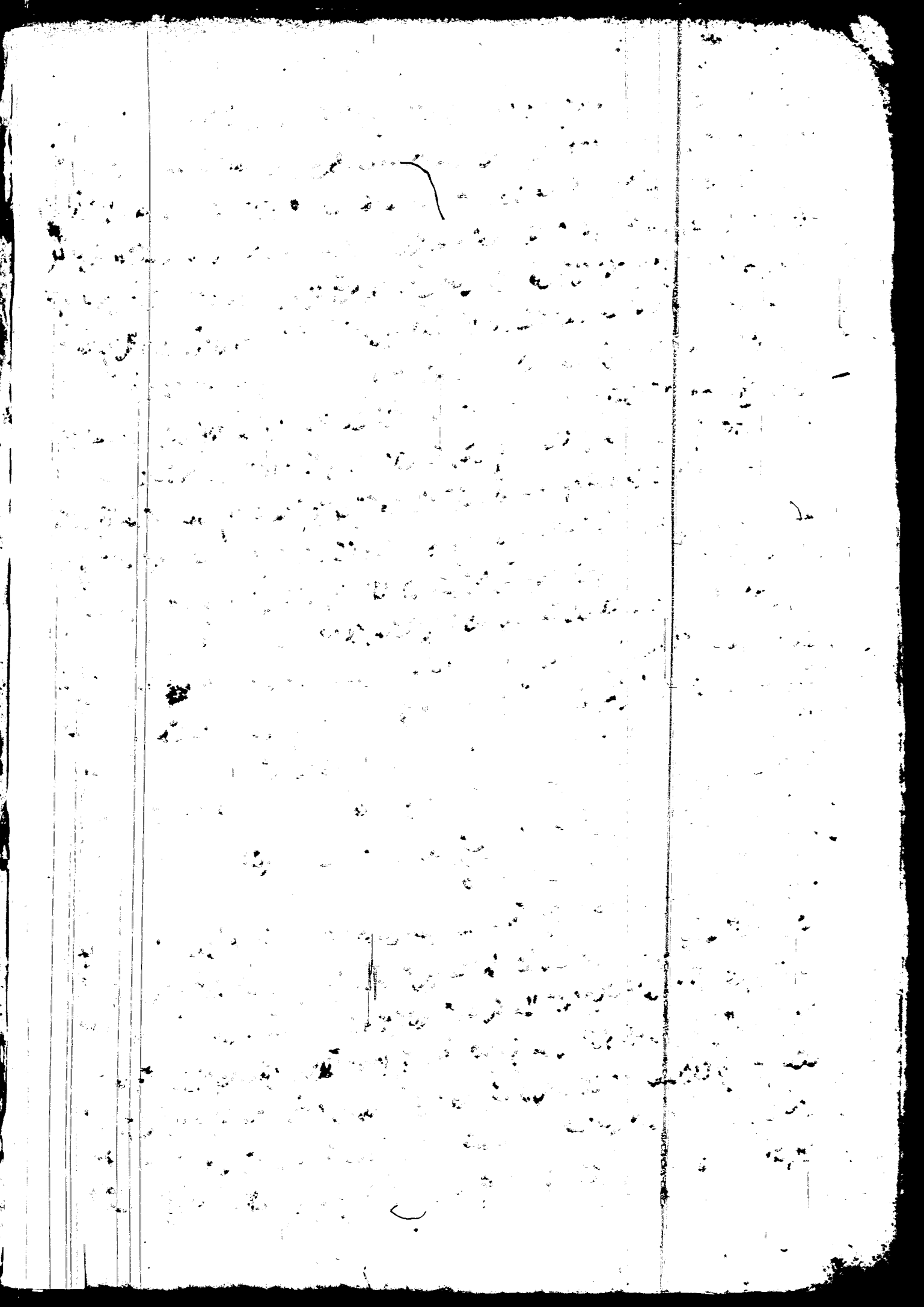
5

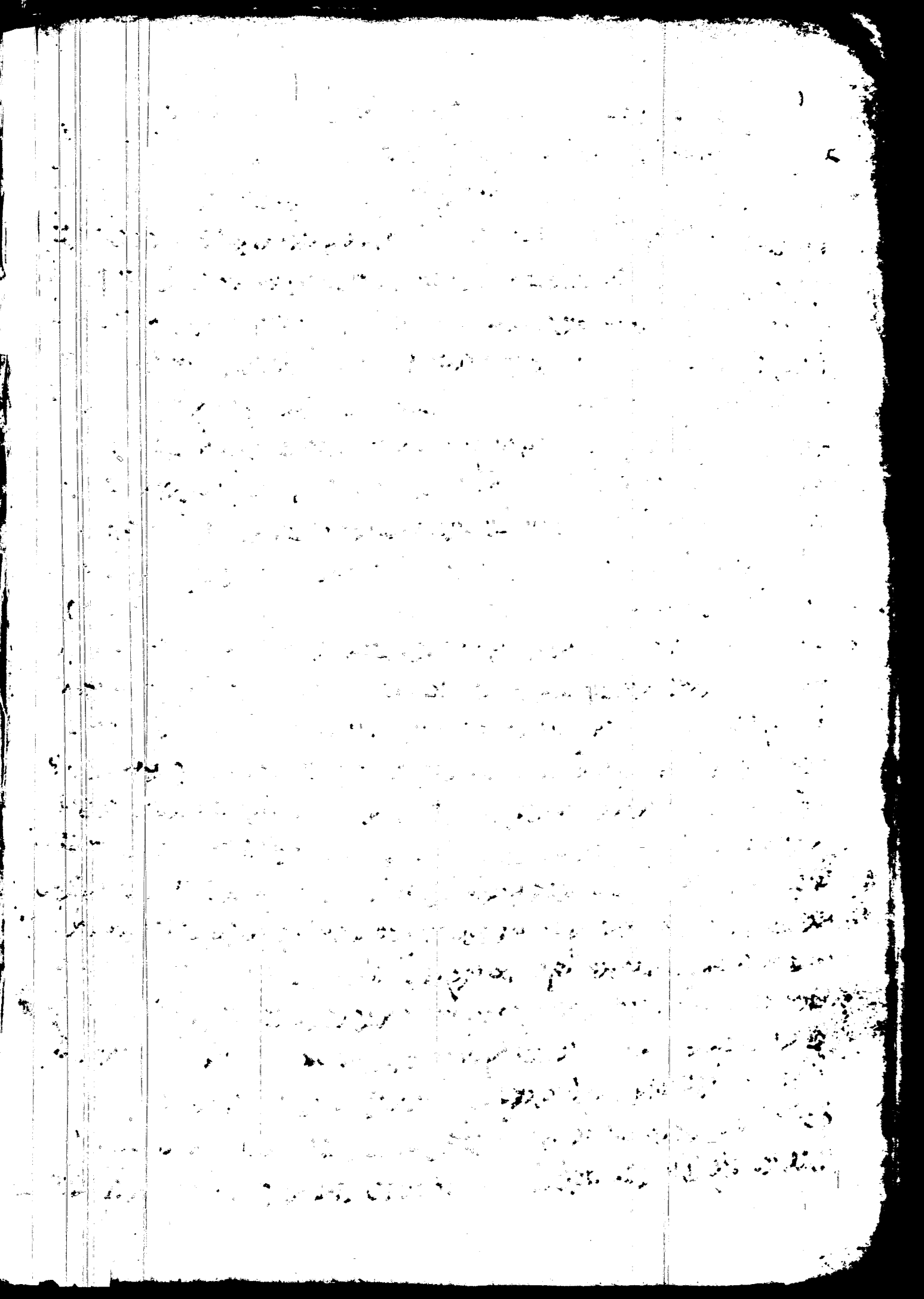
[The page contains extremely faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side. The text is organized into several columns by vertical lines.]

44

52

51

54

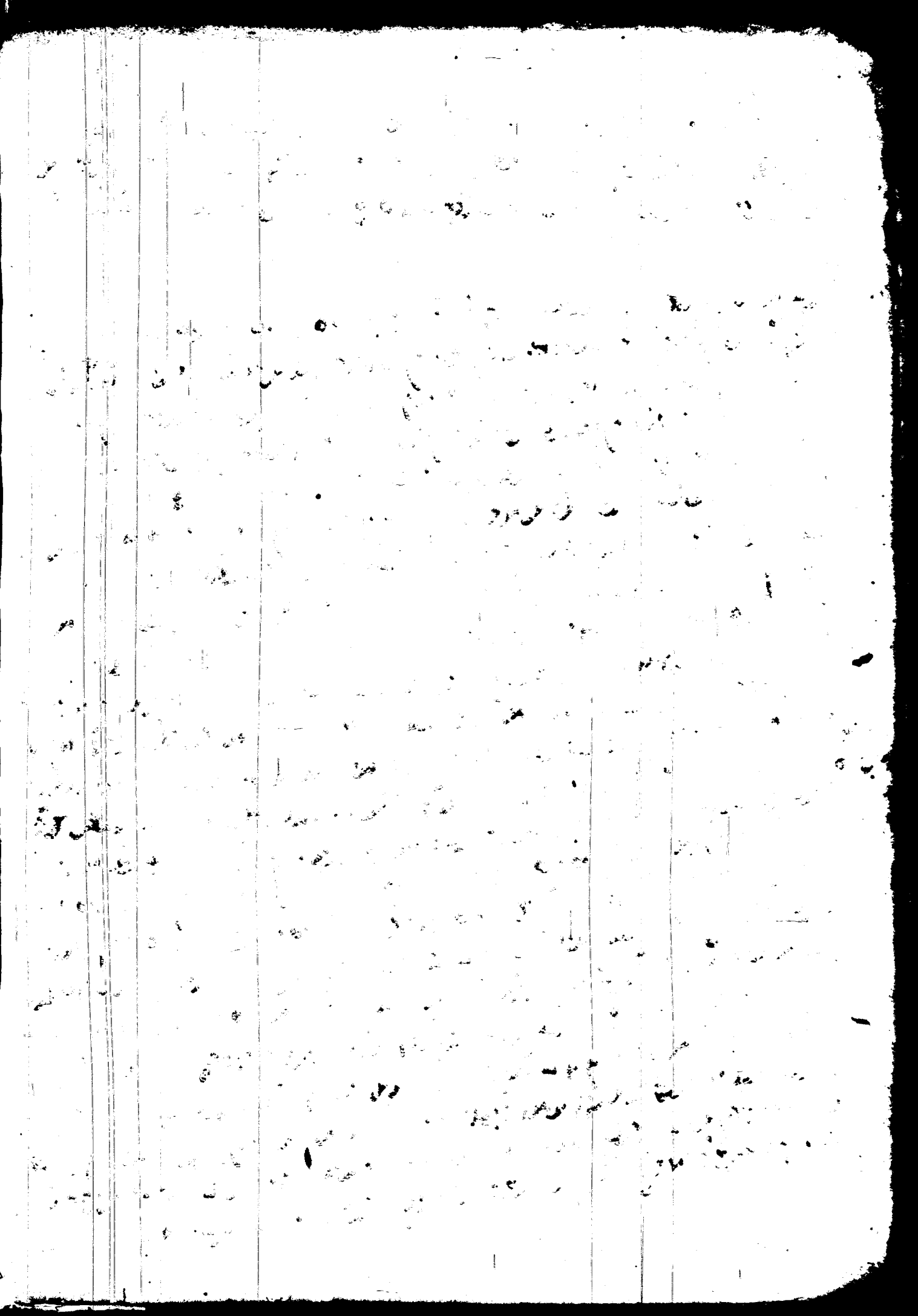
Handwritten text in Arabic script, likely a historical document or manuscript, covering the upper two-thirds of the page. The text is dense and spans across multiple lines.

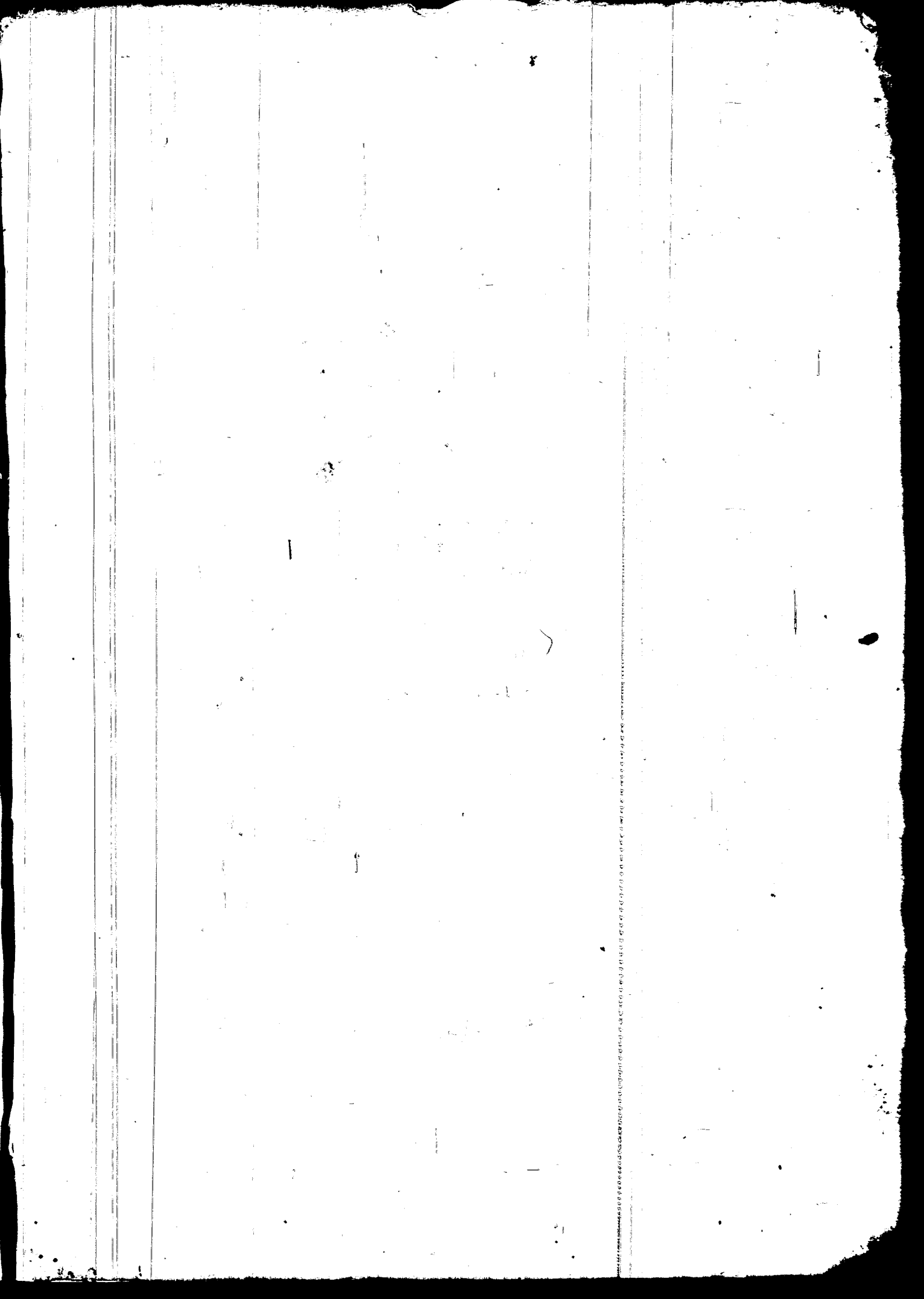
Handwritten text in Arabic script, likely a historical document or manuscript, covering the lower third of the page. This section contains fewer lines of text compared to the upper portion.

52

55

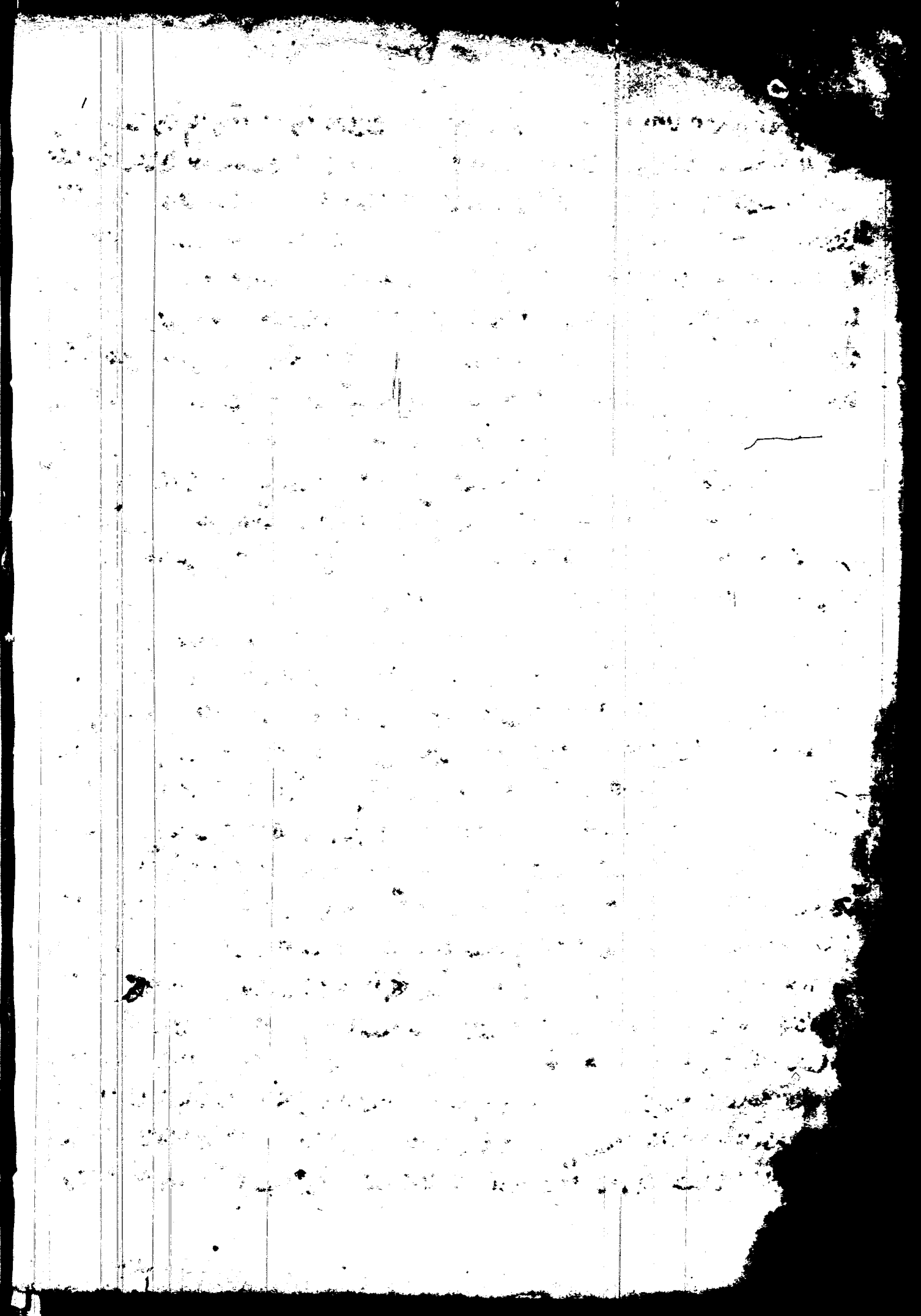
[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is scattered across the page and is not readable.]

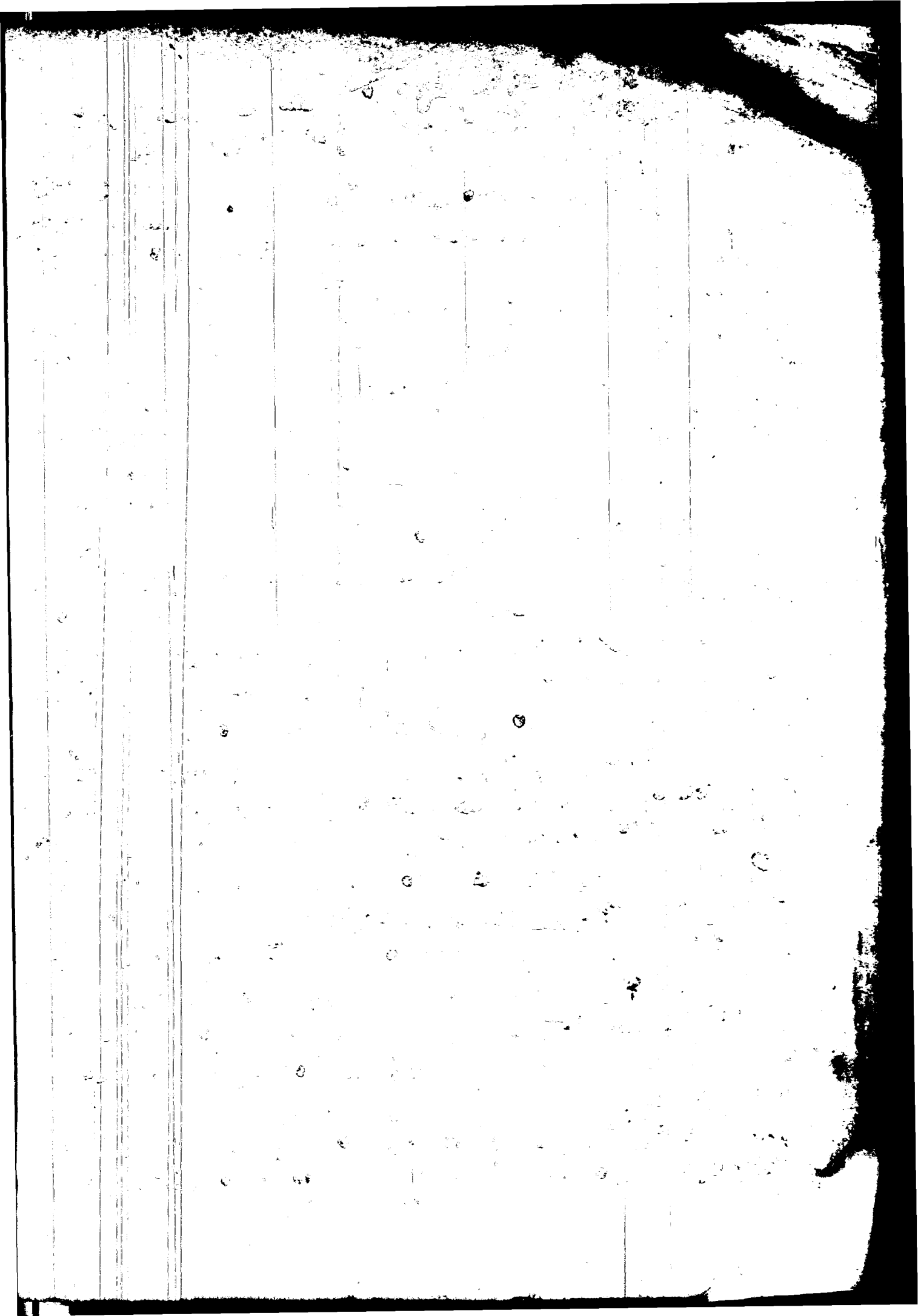
...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

[The page contains several columns of extremely faint, illegible text. The text is mostly obscured by noise and low contrast, but some faint markings and characters are visible throughout the page.]

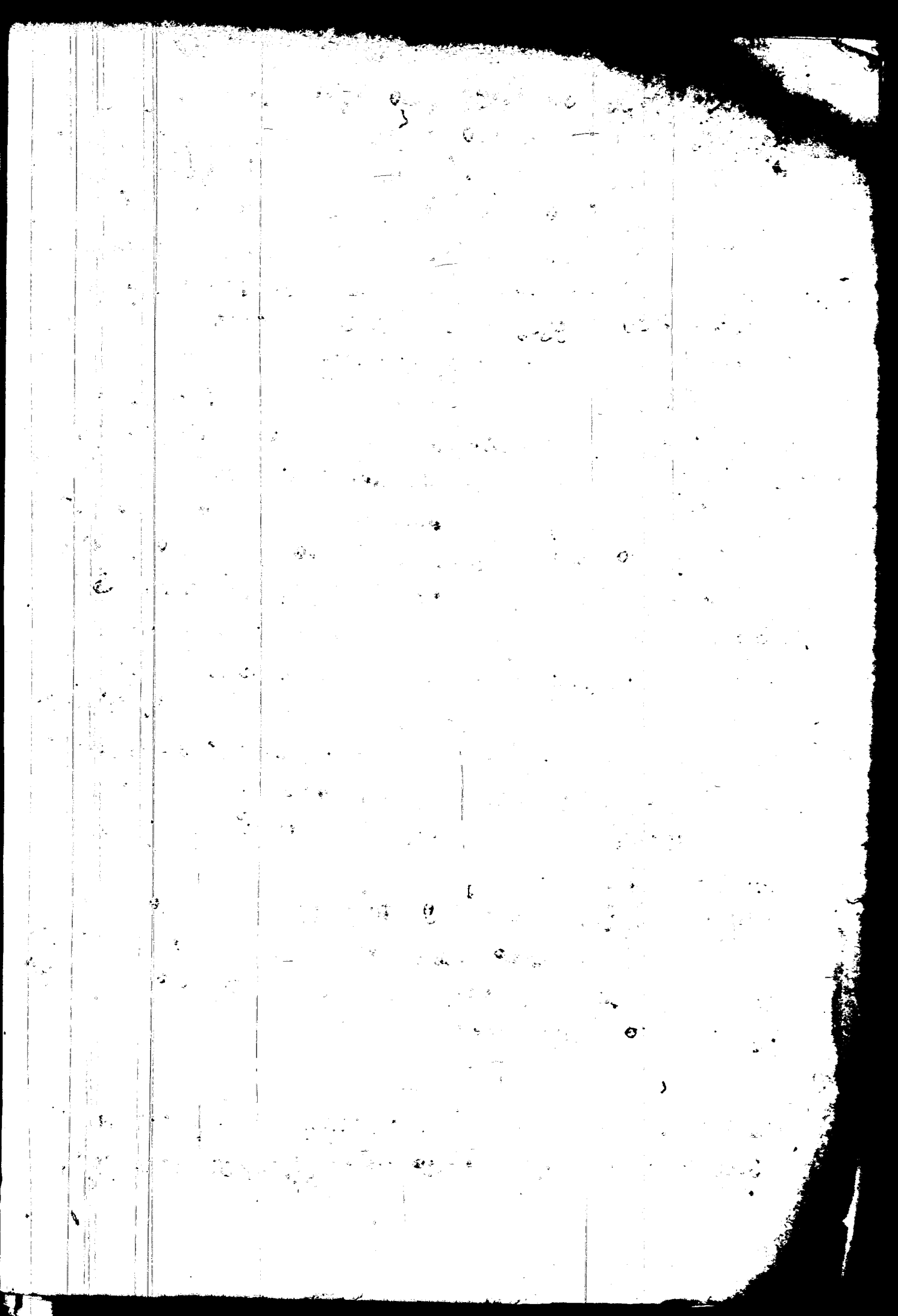

56

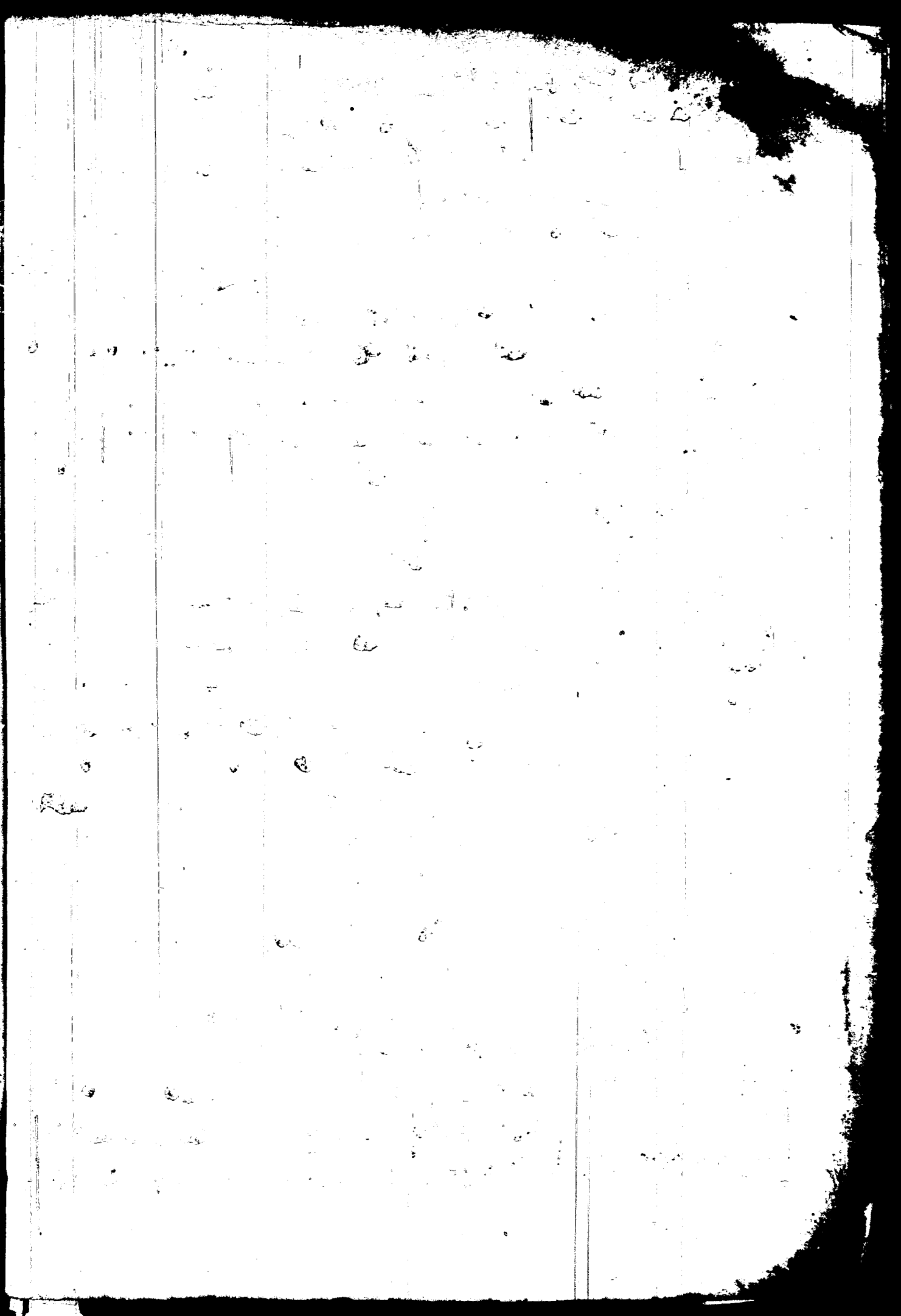
61.

<p>1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200</p>	<p><i>[Faint handwritten text]</i></p>	<p><i>[Faint handwritten text]</i></p>	<p><i>[Faint handwritten text]</i></p>	<p><i>[Faint handwritten text]</i></p>
--	--	--	--	--

—

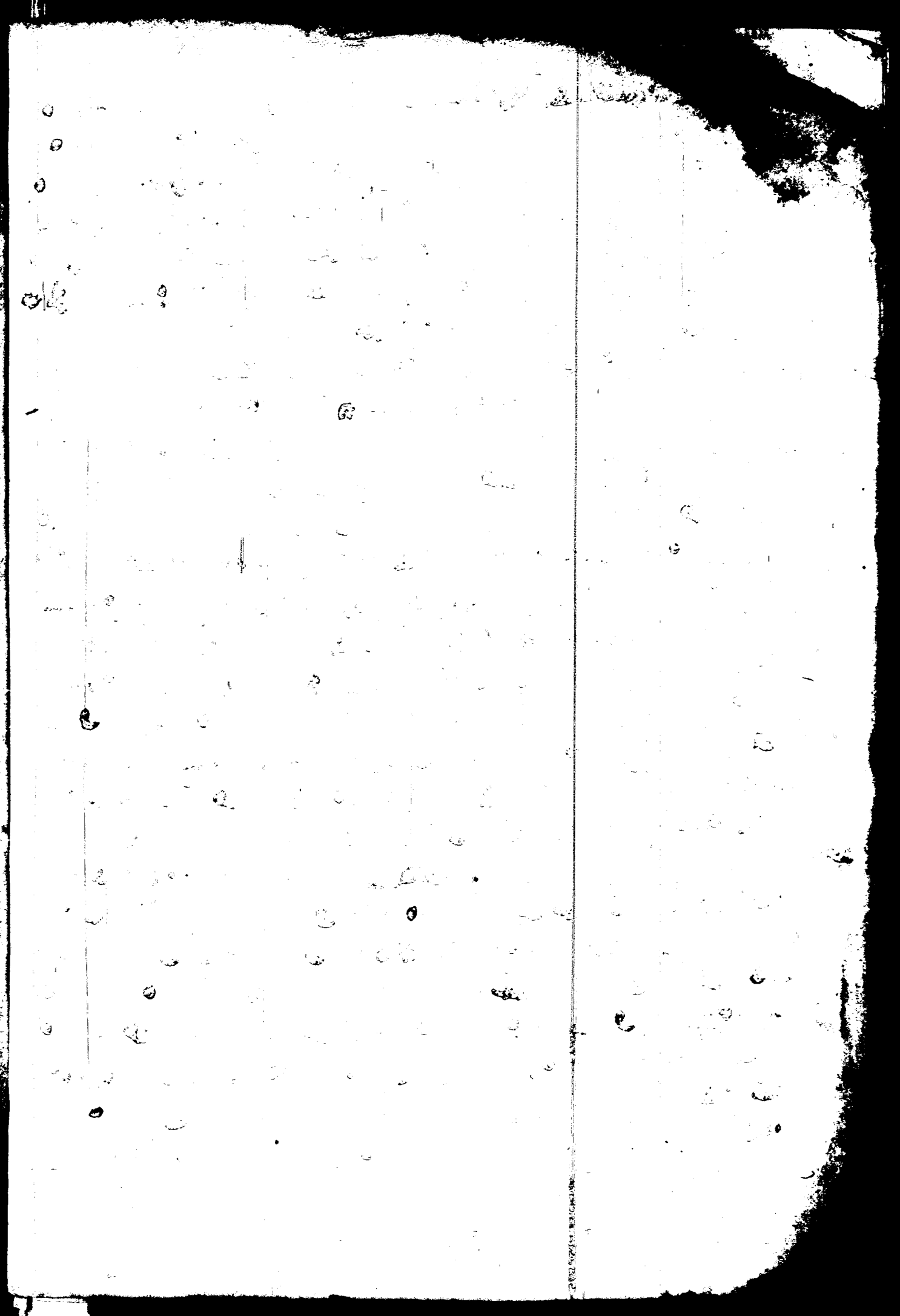
J

ASAP TO ...

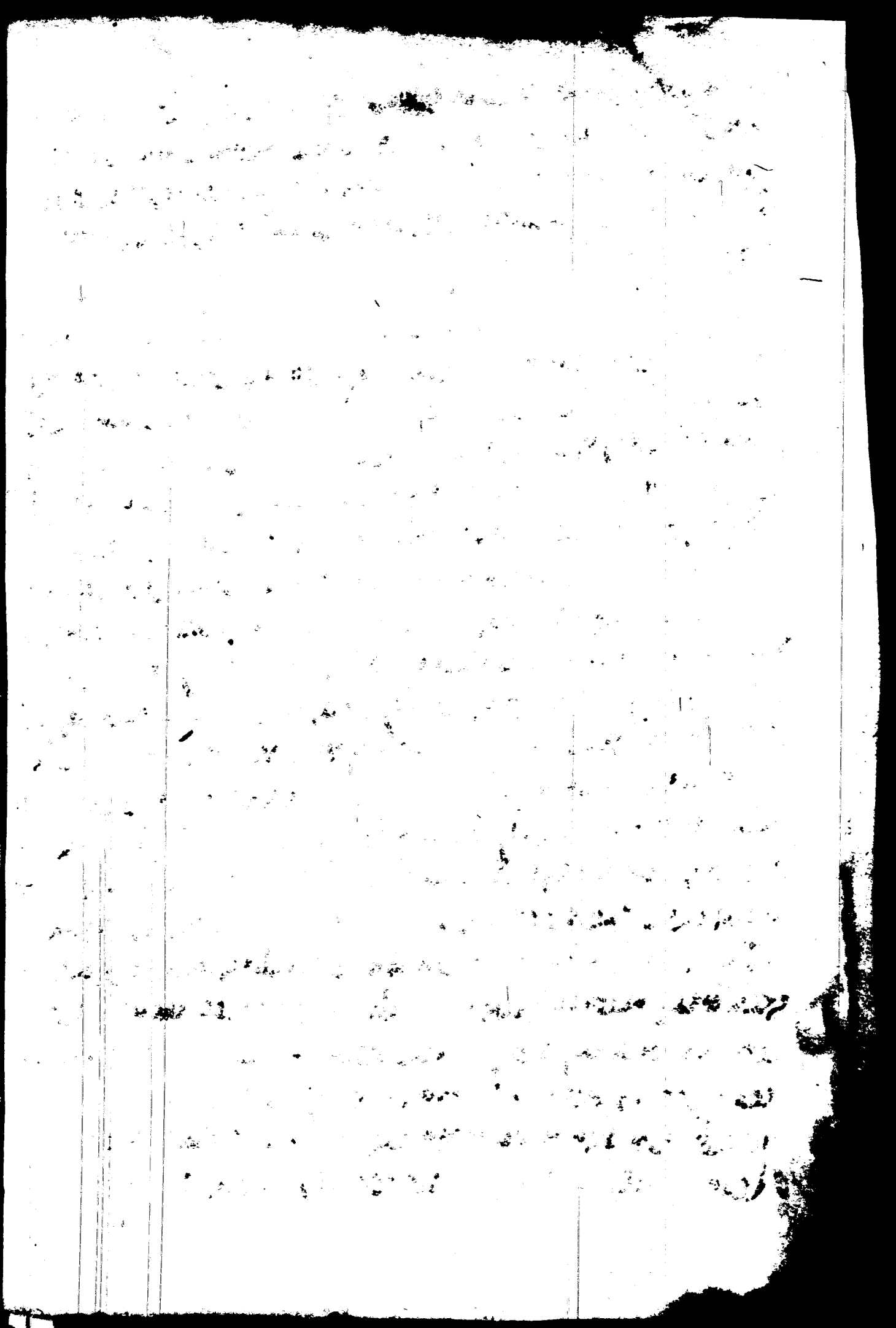
... ..

... ..

... ..

[The page contains several columns of extremely faint, illegible text. The text is mostly obscured by noise and artifacts from the scanning process. There are some faint, dark marks and lines scattered across the page, but no legible words or sentences can be discerned.]

Handwritten text in Arabic script, likely a list or record of items. The text is dense and spans across the top half of the page, with some lines appearing to be organized into columns or sections.

Handwritten text in Arabic script, continuing from the top section. This section appears to be a detailed list or account, possibly related to the items mentioned above. The text is written in a cursive style and covers the lower half of the page.

[The page contains several lines of extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

Handwritten text at the top of page 66, starting with a large initial letter, possibly a letter of the alphabet. The text is dense and difficult to decipher due to the high contrast and grain of the image.

Handwritten text on page 66, continuing from the top section. It appears to be a separate paragraph or entry, also beginning with a large initial letter.

Main body of handwritten text on page 66. This section contains several lines of text, with a prominent large initial letter at the beginning of the first line. The text is arranged in a vertical column across the page.

Handwritten text at the top of page 67, continuing from the bottom of page 66. It starts with a large initial letter.

Handwritten text on page 67, continuing from the top section. It begins with a large initial letter.

Main body of handwritten text on page 67. This section contains several lines of text, with a prominent large initial letter at the beginning of the first line. The text is arranged in a vertical column across the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a collection of notes. The text is densely packed and appears to be a list or a series of entries, possibly related to a historical or scientific record. The script is cursive and somewhat faded, with some words and numbers clearly visible. The text is arranged in several columns, with some lines starting with a large initial letter. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Handwritten text in Arabic script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and appears to be written in a cursive style. It contains several lines of text, including what looks like a header or title at the top, followed by several paragraphs of prose. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, with some fading and discoloration. The text is written in a right-to-left direction, typical of Arabic script. There are some larger, possibly decorative or significant words interspersed throughout the text. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Faint handwritten Hebrew text, likely a commentary or list of terms, filling the majority of the page. The text is written in a traditional cursive hand and is mostly illegible due to fading and bleed-through.

د

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

ن

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

من فاعله محذوف مفعول به محذوف

Handwritten text on the right margin, including various words and numbers such as 'من فاعله محذوف' and 'مفعول به محذوف'.

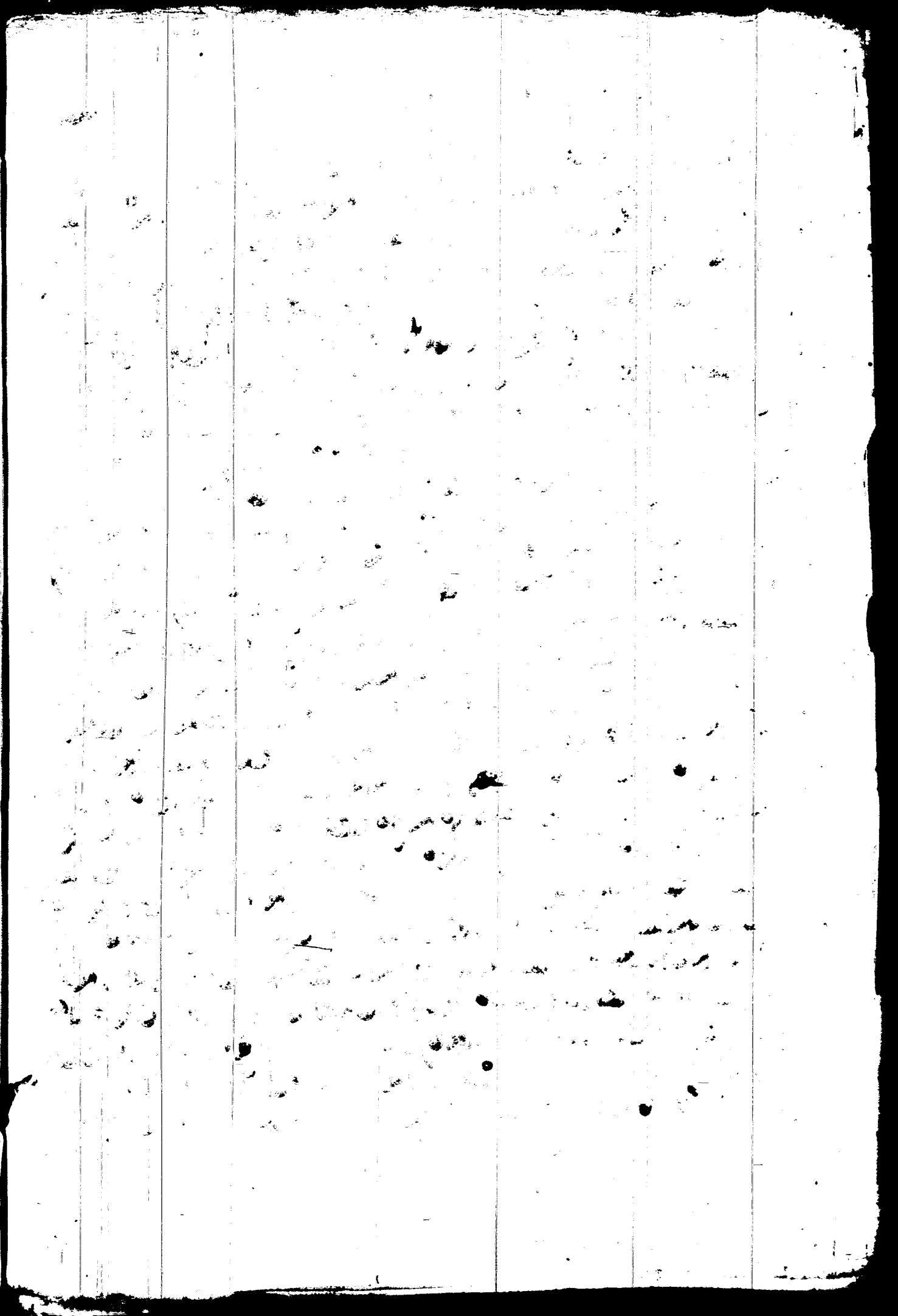
Main body of handwritten text on page 65, containing several lines of Arabic script.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or letter. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be part of a list or numbered entries. The script is cursive and somewhat faded, making some words difficult to decipher. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines, with some lines starting with numbers or specific markers. The overall appearance is that of an old, possibly leather-bound, document.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or ledger. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and cursive, characteristic of historical Arabic documents. The page shows signs of age, including some staining and wear at the edges. The text appears to be organized into columns or sections, possibly representing a list or a set of accounts. Some words are more prominent than others, and there are occasional larger characters that might serve as section markers or headings. The overall appearance is that of a well-used, historical record book.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[The text in this section is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a list or a series of entries, possibly organized in a table with multiple columns. The text is mostly obscured by noise and low contrast.]

<p>بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم أما بعد فإني أعوذ بالله من عذاب جهنم ومن عذاب النار وما فيها من أشد العذاب وأعوذ بالله من عذاب السجين ومن عذاب القبر</p>	<p>الحمد لله الذي جعل القرآن الحنيف المبین والمرشد إلى صراط المستقیم الذي هدانا لهذا هذا بل كان لنا لولا الله والرحمة الواسعة لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو العزيز الحكيم الذي لا يلد ولا يموت له شأن لا يرى له تعب ولا نوم ولا نوم ولا نوم ولا نوم ولا</p>
--	--

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or introductory section.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of dense script.

2

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or letter. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be headings or salutations. The script is cursive and characteristic of historical Arabic documents. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines, with some variations in line length and spacing. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, including some staining and discoloration. The overall appearance is that of an old, well-used document.

[The text on this page is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a dense block of handwritten text, possibly in a historical or scientific context.]

11
 12
 13

[The page contains several columns of handwritten text in a cursive script, likely Hebrew. The text is extremely faded and difficult to decipher. It appears to be a historical document or a manuscript page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be a collection of entries or a list, possibly related to a legal or administrative record. The script is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. There are some faint markings and a large, dark, irregular shape in the bottom left corner, which could be a signature or a stamp. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

73

76

2

1910

5

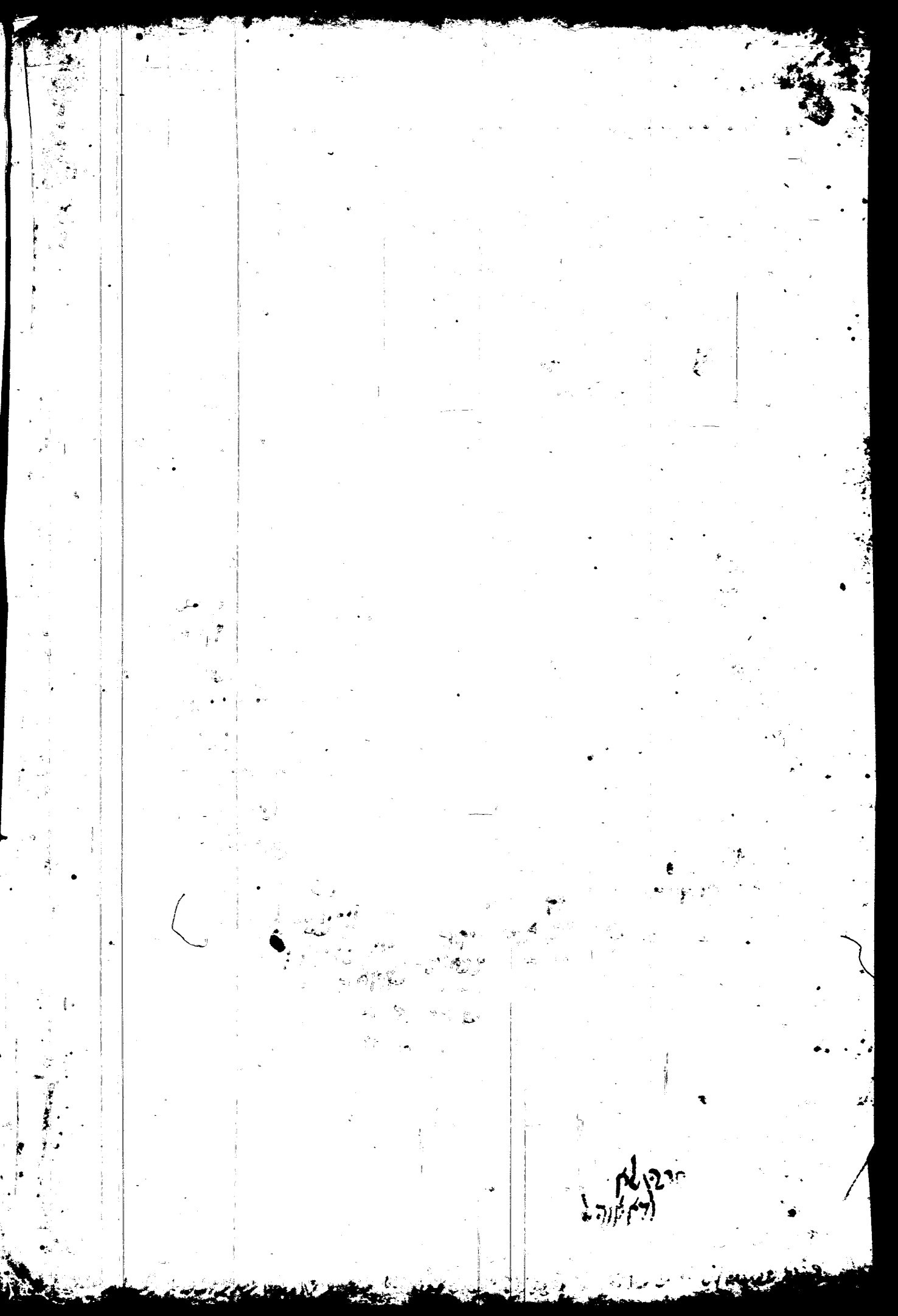
Handwritten text in a cursive script, possibly a ledger or account book. The page is divided into several vertical columns by faint lines. The text is extremely faint and difficult to decipher, but appears to contain numerical entries and descriptive notes. Some legible fragments include:

... 1773 ...
... 1774 ...
... 1775 ...
... 1776 ...
... 1777 ...
... 1778 ...
... 1779 ...
... 1780 ...
... 1781 ...
... 1782 ...
... 1783 ...
... 1784 ...
... 1785 ...
... 1786 ...
... 1787 ...
... 1788 ...
... 1789 ...
... 1790 ...

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל
 הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְהָיָה
 כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי
 אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל
 הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל
 הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל
 הַמַּלְאָכָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה

לכם צדיק ראשונים
מדינת ישראל
רצין ראשונים
מדינת ישראל

מדינת ישראל
מדינת ישראל
מדינת ישראל

מדינת ישראל
מדינת ישראל
מדינת ישראל

מדינת ישראל
מדינת ישראל
מדינת ישראל

מדינת ישראל
מדינת ישראל
מדינת ישראל

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines, filling most of the page. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, including some staining and uneven lighting. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language or dialect used.

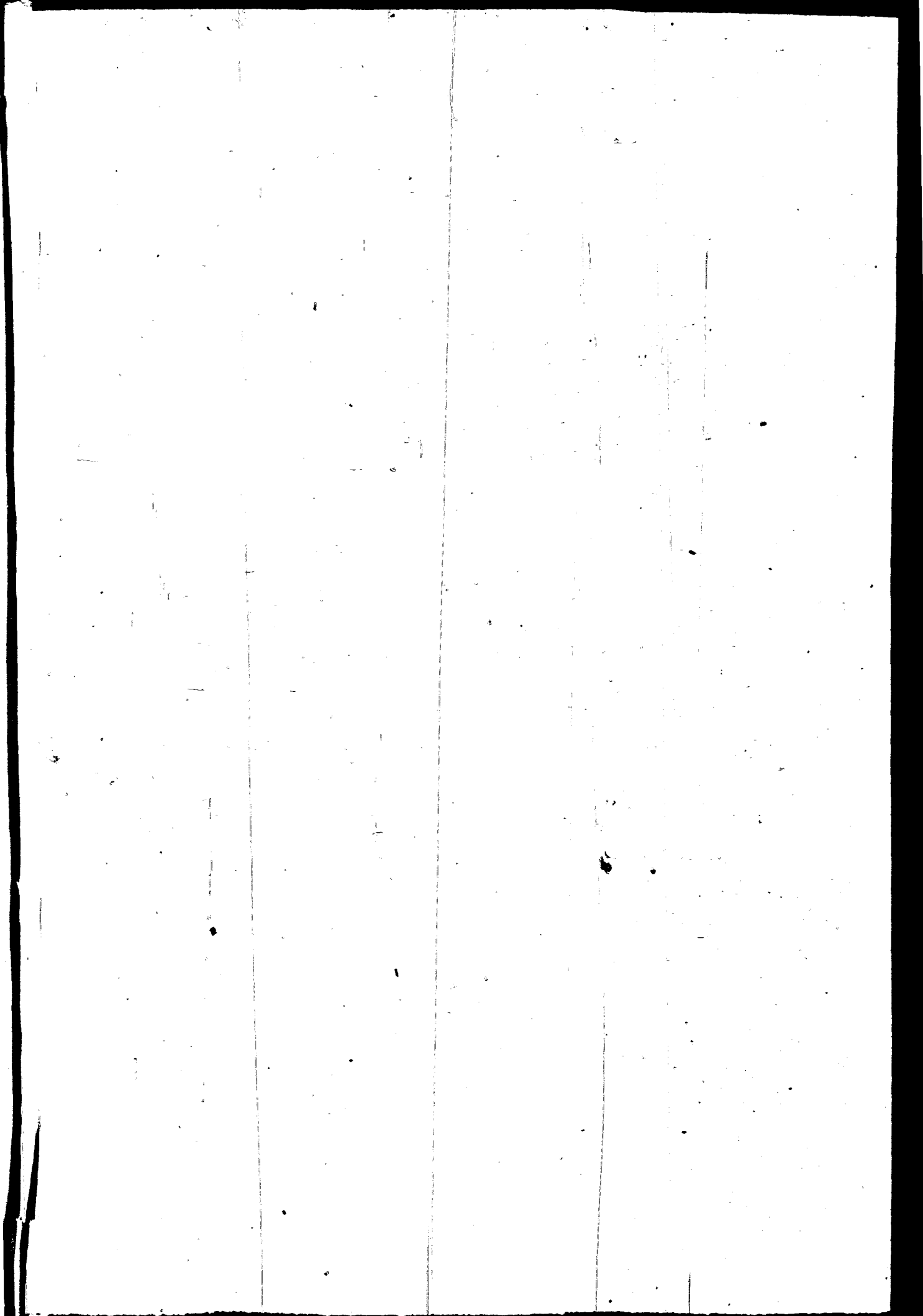
ישאו אלו הקוראים
יהם בין גמס הורגו
וס' ב' מקראטן ין
המורה ארצו א' כרגו
עסן לעו הקב' לזכרה
אעפ"י כ' ב' אוי' כ' ב' ב'
ה' ה' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several horizontal lines across the page.]

קדוש שמו יתברך
 בעולם ובכך שיהיה
 יום הוא ילבד את שקומתו
 אינו נבנה לפניו אהיו כהנציה
 טווס הקפואים אהוא עומא מע
 לפניו קיימת כנציה. שקיה
 צהן את אהוא לכה וארצה
 היה נבנה לפניו פעה
 אהם כנציה לבדו וזה
 קודם שיהיה כנציה ופניה
 וזה כנציה ופניה
 כנציה כנציה קדשה
 כנציה כנציה יענוק אנה
 וזה שיש כנציה כנציה
 וזה שיש על קעור וזה
 קדשה קדשה אנה
 וזה שיש שיש קדשה
 וזה שיש שיש קדשה
 וזה שיש שיש קדשה

עשה לך עשוי ויעד לך
אני חלק אמת ממש את
חכתי וזה עמו היה כחכם וחסד
שלא תעזב עמי ולפי כן
חל נתיב חילי עתה יעלה
נחתי ולפי כן ישר נתיב חסד
כפי וחסד כפי חסד חסד וחסד
ונתיב חסד חסד חסד חסד חסד
וחסד חסד חסד חסד חסד חסד
אין חסד חסד חסד חסד חסד חסד
בגד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
ומתחיל חסד חסד חסד חסד חסד חסד
כפי חסד חסד חסד חסד חסד חסד
לפי חסד חסד חסד חסד חסד חסד
כוס חסד חסד חסד חסד חסד חסד
לפי חסד חסד חסד חסד חסד חסד
כפי חסד חסד חסד חסד חסד חסד
ומתחיל חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ותטה... המורה פ באה לנו בואה וכה נכד
 בפרק זה וכה וזה ידוע הוא שהם רמזים לתפילה
 ומחלכה ובספר הזה כתב קם רשמשן וכולה ה
 ואמר יעיא מהימנ רבן כה... קום אהעריח
 דגא אנה איהו נפאה בעונא דסימטא דקיהרא ו...
 זוטא והרין ולהלן נהויא מקטרא אחרא וכן חנא ד
 אהפראת העליון פהא דנבואה איהו עיר צדון חטא
 נטפא קום אנהיך נהוריק ולא עוד אלא נהענא דאנה
 אהפראת עליון פהא דנבואה דאיהו עיר צדון
 בכל פתי נאמן הוא איהו קרעמא קום אהפראת דאיהו
 פהא עלאה גניזא דכל גניזון קרעמא דמלכת עלאה
 חכמה אבא רפאה פן צה דלעלא ואנה קויב...
 דכלהא בית אלא הוא ראו לעבא ותנה לא עלאל רמא
 ברא ואנה קרעמא עלאל בלראו לברא דמלכא דלפתת...
 פהא פהא לא פהא פהא פהא פהא פהא פהא פהא פהא

שחלך זוי פרי לך הנה אלהיך כחינך קיט לך
ברוס אמנעיס למטה רפ עתגנעס לרנן סמל זבל הרבו
מחלבו לך הייסר עטרה געבטן כלם לרנח חתונה
עקידה לרנח חתונה וחגד לרם אר שמש פכ אחר
אשר שחר פיי ופכס אהי חסד ירבו אלהים יענו
כפח נחמה בחפלה ככל יציר ידיו היי
לום כחטא שפא אהי בלעה בעברויט חונגעס ביינר
לוי פת בור היי למעק ונעם שמש אהי הר
למה חכעס דרב עלה חזק רל עייס ארס אפעס
אייבויס ומטה אהי שמש הייס יגדס להס והוא
אחפסט הכתעם וחוב לטרי החכמים אבל יס להס חלב
איה מלמוד בחינור רעס חאט למד פאחה אנה לאינה
אפדע אפעס יול פתי יגעס להס רמ סה אפעס
אשר עה יעבר פאני לה העררים רל חפא עתה

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be written in a language from the Middle Ages, possibly Hebrew or a related Semitic language, given the context of the document's appearance. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines, with some variations in line length and spacing. There are some larger, possibly decorative or significant characters interspersed throughout the text. The overall appearance is that of an aged, handwritten document.

Handwritten mark or signature at the bottom left corner of the page.

Handwritten number '7' at the bottom right corner of the page.

73

76

2

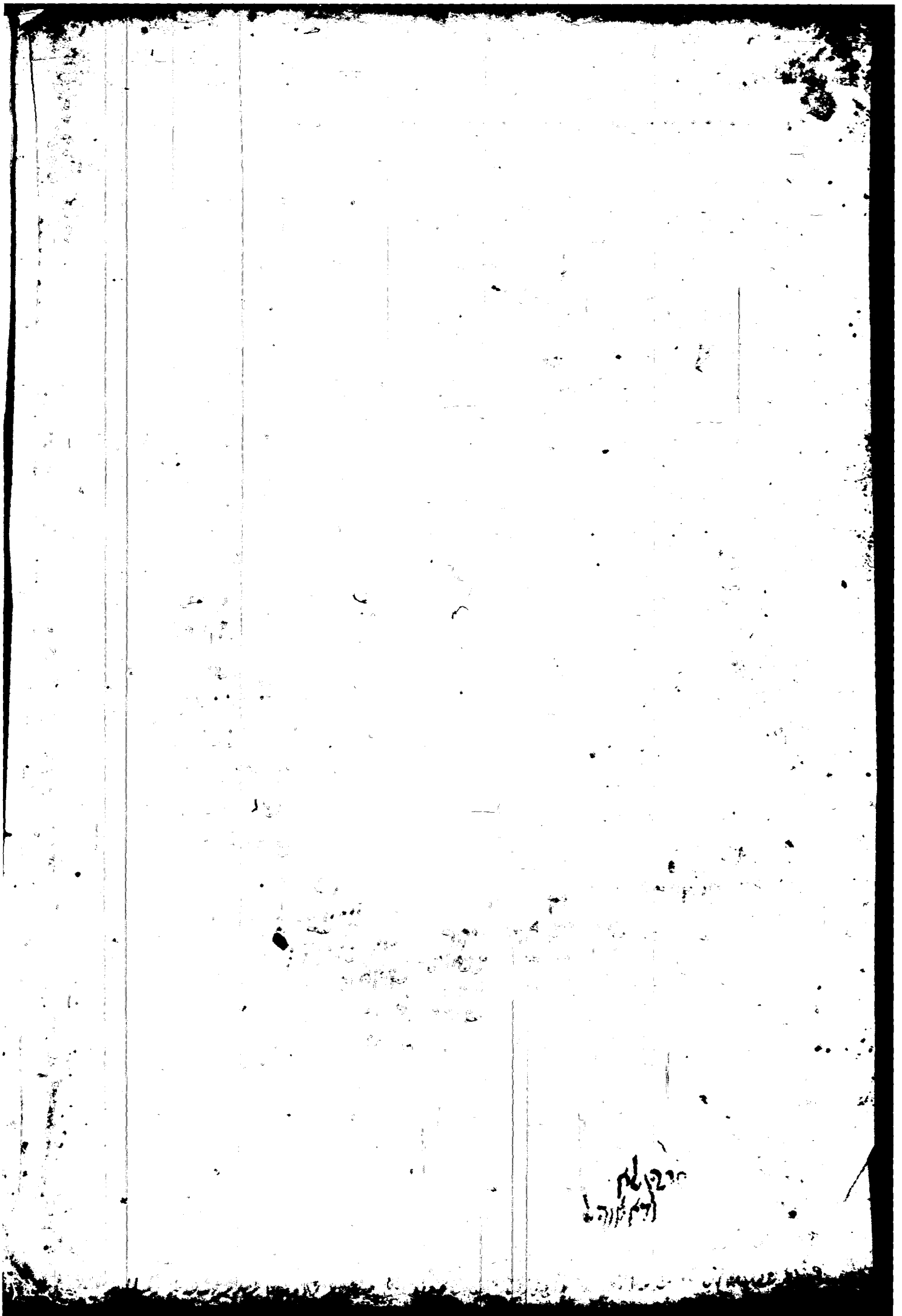
1920

5

The first part of the document
 describes the general principles
 of the system and the
 various components involved.
 It is essential to understand
 the underlying theory before
 attempting to apply it in
 practice. The following sections
 provide a detailed account of
 the experimental procedures
 and the results obtained.
 The data collected during the
 experiments are presented in
 the form of tables and graphs,
 which clearly illustrate the
 trends and patterns observed.
 The conclusions drawn from
 the analysis of the results
 are consistent with the
 theoretical predictions and
 provide a solid foundation
 for further research in this
 field. The findings of this
 study are of great significance
 and have important implications
 for the development of new
 technologies and applications.
 The authors would like to
 express their appreciation to
 the funding agencies and the
 colleagues who have supported
 and assisted them throughout
 the course of this work.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, covering the upper and middle portions of the page.]

[A block of clearer handwritten text in a cursive script, located in the lower portion of the page.]

לכך צריך ראשונה שיהיה
הוא ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

ראשונה שיהיה ראשונה
ראשונה שיהיה ראשונה

[The page contains approximately 25 lines of handwritten text in a cursive script, likely a medieval or early modern language. The text is densely packed and difficult to decipher due to the high contrast and some fading. There are several large, decorative initial letters, such as a prominent 'C' at the beginning of a line in the lower half of the page. The handwriting is consistent throughout, suggesting a single scribe. The overall appearance is that of a manuscript page with a single column of text.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. It appears to be written in a language that could be Hebrew or a related Semitic language, given the characters and the style. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, with some fading and discoloration. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines, with some variations in line length and spacing. There are some larger, more prominent words or phrases that stand out, possibly indicating key terms or a specific section of the document. The overall appearance is that of a well-used, historical record or a personal letter.

נשאו אלו הקוראים
יהם בעין ונספר הנהגה
וס' ב' הק' ואלטן ין
ה' מורה לנג' א' כ' ב'
עסן לעי הק' ב' ל' ז' ב'
א' ב' כ' ד' ו' ז' ח' ט'
י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה
י"ו י"ז י"ח י"ט י"א
י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו

שאלות (שאלות) שאלות
שאלות שאלות שאלות
שאלות, והא' י' ב' א'

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the high contrast of the scan. It appears to be organized into several paragraphs or sections, possibly separated by vertical lines or headings. Some words are barely discernible, but the overall structure suggests a formal document or report.

Additional handwritten text at the bottom of the page, also illegible due to fading and high contrast. This section may contain a signature, date, or concluding remarks. The text is scattered and difficult to decipher.

קדוש שמו יתברך
 בעולם ובכך שיהיה קדוש
 ויש - הוא ילבד את שקוה צדקה
 איתו נבנה לעולם אהרו כהן צדיק
 עולם הקפואים - אהוא נבנה מע
 לפניו קדושתו כבודו ויהי שקיה
 דבן את שקוה צדקה וארצה
 היה נבנה לפניו לפניו פועל
 אהם כבודו לבויהם - לבדו זולת
 סוף עולם כל קדושתו ופועל
 אלהים כל אהיה ופועל
 כל יצירה כל קדושתו ופועל
 כבודו יתברך יתברך אהיה
 ויהי שיהיה שיהיה אהיה
 ויהי שיהיה שיהיה אהיה
 קדושתו קדושתו אהיה
 אלה שיהיה אהיה אהיה
 קדושתו קדושתו אהיה
 קדושתו קדושתו אהיה

עלך לך עשוי... ויערבה
אני חלק אמת ממשך...
מכתיב... וקצת...
עלך חלק...
חל נח...
מלך ול...
הכל...
ומה...
אין...
בני...
ומה...
כפני...
לך...
יום...
לך...
בשר...
וכי

והנה כי באה לנו בואה וכה בכד
בפירוש ובה וזה ידוע הוא שהם רחמים לנפש
וחמלה ובמנה הוא כתרפיקם ושמשן וכולה
ואתיו יעו אתה יתכן רכן כנ... יקום אהערת
דכא אנה איהו נבאה בעונא דטימטא דקיריא ו...
זמנה והרין ונהלון נגוריא חקערת אחרא וכן תנא ד
אהפרתה מעליה פיה דנבואה איהו חסון חסון
שכל קום אנהי נהוריק ולא עוד אלא קיימנא דאנה
איבשטי מעלמא פרה דנבואה דאימרה באלא כן עכד
בכל פיה נאמן הוא איהו קרמח קום חסרמלה דאי
פיה ענא דגט נא דכל גניזין קרמח דמלכת עליה
חכמה אבא תפאה פן פיה על עלא ואנה קיימ...
דכלהא ביה אלא הוא דאנו לרבינא ומהא לא עלא רמח
ביאנו ומהי הוי עמל בלירטו לביא דמלכא דליתתה
קרמח לבי ולא עוד אלא קרמח חסון לא חסון לא חסון
למחור למלכא אלא בשעתו דיעין אלא לביא ו...
דאש חסון באהין דמה עמל עליה וכולהו חסון
ואל תא בכל עמל הקדש אלא כנא חסון אל תא
כלא כן אחרת ואנה בכל עליה וכלא חסון
הוי חסון למלכא ולא עוד אלא חסון חסון חסון
באזר חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
באזר חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון
חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון חסון

הנה הוא ענין הקבר הקדוש רוח
עקרה רפס במקור הנבואה האחר פל תלמידי

למודי...
 הפארת שהם ענפי חסד וצבורה ואל כות
 חסאכ צב... הקדש והוא צב...
 סודה וכן הבינה כמאחרים והמלכה המן הדעה הפעמי והוח
 שרונה הנן וקפידתה האל כות היא נקשרת ונחלת מכל הכח
 הפעמות העליונות והמורה האחרונה משלש עשרה מדות ה
 המכוננות כבוד הצנה והיא קוד מערכה העליונה ונקראת
 העליון בשם הצנה והצנה בשם הכתר והיא אחת משלש
 העליונות החסדות שהם סבת שלש עשרה מדות שערין אנ
 בעל... ומענה כלומר חן המערכה העליונה הנקראת
 של... ושואל והכל הקדש נמצא היכל הרצון הנקרא
 והוא הרקיע ונקרא קבלטון והוא מכוון בעל הדעה
 מתקן נמצא הבעל והוא הרקיע אשר על ראשי החיות
 שנקראו כל העליונים והוא המקדש הנבואות ונבואת הש
 פנים בפנים ואשר הצבואים כל אחד כפי מדרגתו האב
 שרה פנים שמו בשמו הפועל בשלש בכחו ושם נבוא
 האבות המופשטת בקוד קוד עולם בדרך החסד והע
 על... חסד והודו ופאה נבואים בהיכלות אחרונות ער
 חמוקי יריבים וצנה בראי מכוונות חמש כנגד ענה
 בעל... קודש קודש בתלבוש על ידי היכל אחר
 בהראחדות לבנה הקפיד עם קוד היכל כעמאל שהוא
 המלכות ואש כנסת הגדולה שם עקר נבואתם על כ
 כשבא חוקאל הנביא עת לקדד המרכבה שהיא מרכבת
 המענה קפידת המלכה אחר ודמות על ראשי החיות
 ודמו להיכל הרצון שהיא כדמות הרקיע העליון הפעמי בש
 הקפידות העליונות שהיא כעין הקרח הנורא משל לקודו
 העור הפעמי קוד הצנה ואחר ארחת הרקיע כנפיהם רוח
 איה חק כל פש פנע ולכן השם ונחן בן עוזאל בשמים
 הצפונה כנפיהם כמדתהון משהקן מפייהו מקדש
 וכתב אחריו ויהי קול בלע העיד פועל לרקיע בא שם
 לנפיהם עת... ובמדראן אל יאטעם חכמי המענה
 מלאכת אחריו והנן הרקיע שנברא באע הוא הרק
 והוא הוא הפירוש המכפיק כנפיהם וכתב אוד...

אלהם יא בעשוקים אחר ומחנה

המשואה בקבולו מחצו כמו שהיה משונה בצורה ופלא
כל אחד הפעמים כלומר נכסו היה נבצר למין הצוות העליון
היו מעורב הזכות כל אחת ואחת מחוקיה והיה צריך כל אחת
למשל בשורה ועל ידי ההתחנות הקוא היה הנבואה באה
למחוקים נבואת משה על ידי האמצע הוא מכלל שהיה
כולל בחוקים ההשפעה והתעלה ומשך הנבואה שהיא קצרה
מעלת כל הדוחים הרפועים ומשה בא לו בלא 140
אשר עזר פאס חוקי שני הכיונים החשפועים לדוחים
והדוחים לתחומים ולמדן במקור פרקי המרכבה
מדלשער קומה ועש עשם אומנם ואחר איברי
דחומים לפרקי המרכבה התחומים ולפי סוד הנמצאים
עליונים כן נמשלו האיברים במרכבה והעמין הנזכרים
הם סוד מעלה עליונות החוק לפיכך היו חזק הקדוש
וקורא אותם כדבש ומעלה ואשם אלף זלתי רחוק למלכות
שם חזק לחיות וכל העולם ועליו נאמר בואר הברך
אחר וכל זאת שכן דושת הנביאים זאת היתה וזאת היתה
עבדו וזה היתה מן הוואת הקדושות וזאת היתה
מזכורת האלה הנקבה ובעת ההוא כל יפה הוא היכל
מפיו יורה עליונותו וזהו וזהו וזהו
יופני שנתא לחקונלם האחרים **פרק ששי**
דברים רבים בעשיית נבואת משה רבין עה ואחר הנביאים
ומקומו מורה גם הוא ככל להרויה בדבר ולפי שהיה
סבה שיהיה נבואת נבואת דברי הקדושים חפני
שהידועים לא דביו אלף בכללם גדולים וכוונתם היא
להעלים מקור קפדת המלכות ומעלתה מופע שם
הדברים הנבואים ונבואים מן הקדש והחול וסם מקום
הכרזה שלהם בתה מלך אבל כאשר חפשה חכמה
מה שכתבתי במקור חקום הנבואה וזהו הקדמונים
הקדושים חקו לבניה הפעמים בכח הקפידות המאטונות
הלכת נבואת דאמרו שנבואת משה היתה בהפארת שהיא
היתה אחר שאר הנביאים בעת אהוד ונרית

קדושה. מופלא. שלשה מאמלי רצונות ציפיה. ה
 סקא נגדה. אית אופך הגדולה הנקראת חזויה. מואא חזו
 הנבוא. שפיעית כרובי. השמינית. לללה המרכבה. התש
 אורי. ללה הקוצבי. העשית. פועד ואטון. הרי עשיה כי
 עשרים פיות פעמות. הג' גזזים. ראשי. ראשים. הרע
 כנגד כתר חסיה וצונה. האחז עשר כסא הכבוד. הש
 עשר. מתקום הנכסאות. הנקרא חרדי. גדולה. השלש עשר
 סוד המערכה הגדולה העליונה הנקראת. הקדש החת
 אבעה שתיים פעמיים הנקראים עשטי. אטרשס ע
 והקמתן וענפיה ארזי אל. והם מכוונות כנגד אב ה
 גדולה והצודה והנפאור והעשה וההוד והיקוד והיתמ
 ואלה שמונים אורפנואל. ונרא אל. ולעמל. אסי
 פנאל. בואל. ועליהם נאמר שרפים עומדים ממעלה
 ויש יחכמי הקבלה שמקדיין אותם לכסא הכבוד. ויש
 מסדיין אותם למעלה הם כסוד שמות השבעה של ארבע
 ועשר צורות ושמה שהם למעלה יג' גלגל העליון. וענן הכבוד
 החפשיק סן השמאל החיון הנקרא חרדי. גלגל. אפולוניה
 של. אראל. וענן הכבוד. ה' כ"ע שנה. והרקיע ש
 ראשיתו. היה כלם צורות שכליות אין כל אחד מהם
 ומכל מה. גלגל השם אורף. שבעים ושתים. הוא
 הנקראת הצורה השמאלית. והם הדברים שאין להם
 גבול והאחריו הוא המקדש הנבואה. והוא הנקרא
 הנבואה. והוא כבוד יעקב. ובפרק. י' אעשו כ
 רבע בשש ברא הקיע והחלצתם ואשו של צשר וד
 ואשו של ג' נים. והלא שמים ואין נבואו בוס יאשו
 כלומר קוד הפארת והמלכה והקפיות הפעלת
 השלם של עשרה חיות נעמדו לבהא. וס יאש. ו
 פנס ס' היותו. ה' א' עפסע האעלות ואיזון הדריע
 שרביץ בוס השע. ואלעזר אומר הקיע שע
 ארבעה שגמור ודמות על ראשי החיה הקיע
 כעין הקרח הנורא. הא פעם עובות ומרעלות והוא
 כל השמים כנר שהא מאיר עליהם. וכשחש זה

על ראש חמיה אק' וזוה הירק ע יעשו כל
 הסבבים ושמים סובבים וכלם מדוקים בזה דקוק לקרא
 לשמים על שנתהו ממנו. אשר שם מח' וזכה השמש
 כמים מכון שנתך היה לה לזימור חן השמים. כדמצינו
 שאל על ההון מטעין חמיה דהנכייץ נעיל לעלוהון ומלך
 הוועז להו בהאי דקיעא. עלה כרע בזה השמע השמים
 בעתם ל אלעזר שאל לה וחנן היא. דקוע דאקברי בשע
 עזי היא. אמר לה דנא עלאה ובריח קודשא בריך הוא
 ממעא רחמי דיהוה פה דאלעיה על כל חיליה דשמים
 וצנן יהוה עשיל לא נאמר כעוב בשע. מעג דאלעזר
 גיליה חיה לה לחזאה לכל עלמא דלית עינו ופוינה אל
 בקודשא בריך הוא. ומזו העירש אל הקודש הנקוד והחמונה
 שחיה דוהוא אשר בפעם ששמו כשמו. עוד שם אמר
 יחנן בן זכאי מאי דעביד אל ניהאמן יודיה למאה באיב
 הנתל יזכרנה אראיה חוקאל דהיעשעצא בשע וקראו מכל
 רבבותיה קודש. ואורג העולמות דכמין קודש חמנו. ויקר
 הדרו קרסא חורס העולמות אלעלה קרס מכולם מה שאין
 חסין ממין חיות הקודש. וכלם שאלים ואומרים ביוך
 כבודי וחקומו. הא חזי מאי קאמיה אל ניהאמן יודיה
 דמאן דנחיל לעבא ולא עיל ביה כל שכן דלא קרב לאו
 וכל שכן דלא חזי מה שברוך האנו. וכל שכן דאמר לימור אל
 ראיה העיר דנרי הגאונים בקודש. ונהחאן הוא
 סובב עין והוא הנקרא עיראנו. נחאן היה בלתי חל
 הן הן. והשרש הירק העלון והעלה עין לא ראה אל
 קודש הקודש. וכבר אמרתי איך חכונות אלו הן כלת
 עם ה' העיר הפעמות.

פרק שביעי

נחאן למקדון הקדושים
 הקדושים כבוד ויהי בשלטים שנה אנעלם פה קודש חמיה
 כבוד ויהי בשלטים שנה אנעלם פה קודש חמיה
 הזכרתי. ואלו אשר מעלות הם על פי הקפידה לפעמים
 שו שמה רצון היא. גאון אלעזר חמיה עם שלש
 עניים ראשי ראשים. ואלו שיוורם. דכאן חמיה קדושה

והמים הם המבראות ואינם עשוי כראשונות
 ולכן נמצא בהם כל החלופים הטוב ורע ואור וחשך קלים
 וחומים וכל השלם הנשתי. ואולם הריק עזוב שאינו
 כמו השלם הפנימי לא יתקמו העולמות האחרות ואם
 יצויר שיתקמו לא יוכל לעמוד בלתי הריקע שהוא המע
 בכח העליון והנה פשוט נמצא שפתי הרבאיה שהיא
 החסד והק. נמצא זה הריקע שהיה יתרון והחשמהל. ונ
 תכא ולמטה מודען היעב ואם הוא חפארו כ
 טוב. ויסבו שפתי אצל היתטיון ומנדלפון הם
 היתטיון פירוש שלהם הוא חפא השפע העולם ה
 ומנדלפון היא מלה מורכבת מורה על חמר וצורה. והיא
 הול שחא. עשה שביה מנדלפון והחשמהל שאין צ
 פעם. טון לשון פעם. ומחפז הקבלה העמוקים אח
 שכל שני. כל כונה אלה פלתי האל כל חריו האל שהוא
 ין האמות והוא דל. ואחר יתן הקדושים כרב על החו פה
 הזה. וזה לשון. כבר יעב פקבלה גדולה היה פד
 חזל במוד כוונה זה האוס והסם הוא חשט קודות על
 חשטדים ומכוונס על שפע ענינים ועל שני שמו
 בפרשת בראשית והם שני ימדות נאנו זה מה וזה
 השם אשר בארו דול נוסדו יחד פעלו והים ואם לחט
 העליות הם למעלה מאשלותיהם. מה עצמו ראשית ח
 ער אכלה לזר אלבי חס לב בקרב ואלה שמויה ואלה
 שמויהם שני סלאכס שני סלאים מוזמנים ונבועם לעש
 דון קונים נפשטו מיקודות גפיים ונתלשנו בכח
 יוחשים הקוטר ישריחתי. ומכה אצליתו עטרם שנים
 בתקן העוב מחדים באבורטבנים כל אחד מה קר
 הקוטר שוטר. האחר מתחיל. והשני עמר. האחר חש
 והשני עמר. האחד נבדל לציר עיה מנדל. והשני
 מישד יקוד הבנינים. ומציר ועמר ערת הפני
 וחול בשם אחד הרפבו שני הענינים. וכן היה ש
 הא' מוד אלתי בן פהו הקוטר כתיב לרב. והוא דע
 תרובה. ודלו על אהבה. עב. ועל קוד הדי וה

לפי מה שכתבתי
לפי מה שכתבתי
לפי מה שכתבתי
לפי מה שכתבתי
לפי מה שכתבתי

לפי

בביתו בזה יום שנאמר ונקרא עליה
הצדיקים עתה יום להאיר לעתיד לבוא שנתו והמשפלה
זהו כבודו הדין ביומי שנתו פה הדיקע הוא ממנו נרפא
הוא האלהי אל כל כלל הדיקע הדיקע והוא כלל כלל
הצדיקים כחמה המלכות העטרה הפעמית נאצל נאצל
הוא ויהא יקוון כנגד הכתר והמנה חדה גדולה שהמלכות
הפעמית צה והיא מדה אע"פ עשר והיא כנגד החכמה
היונה העים הפעמית כחמל אין מים אל אורה והיא
החיק שמה שראל והיא החמחמל ונקראת מים כאל הפעמית
הנמשל למים ונקראת צבחה הנדול ואחר זה המערב
הנמשל הוא ההיכל הציפון והוא המצע בין המים והאש והוא
הקום האחרות עצמה והוא אהאל הפעמית והוא השלם
אל עשרה נקודות ומקצתן הן הקדמונים עשאו קיוון ופכ
לא יאון הטרך אהאל וזכה הוא עבד ענין זה למבין כ
הוא בקש ליה אהאל הפעם כזה הוא בכלל הפעמית
והטוב ליה אהאלים יזה אכל לא הפעם והנה נקא הכבוד
ערוך ארץ הראשון במרכבה כהוא כנגד הכתר והחמחמל
החכה ושן הכבוד השור והדבש עשר ואחר אלה נאצל
הדיקע עירקע עקב אפון כנגד העה העלן המוטה בזה
העליונה והוא קוד כל הטבע ספירות הן זה שמו עקב
והוא האמצע בין עולם הייחוד לשלם הפיוד וכשיתא
אדם מהחמחמל ארבע חיות הן הרבש ונקרא בפי חמה
הקבלה העמוקים רפאל כהיופא באלהן המעוה נכנס
בין דבחה והחול להקיר החול ולהבא דבחה והנה זה
הכח הטלמ באמשך הטפע מעלם המעבוד לשלם
הנכרדים ולבן נאמר בפרק יא לער ואלולא הדיקע
הזה היה השלם נבלעמן המים של מעלה היתא מים ולמעט
המנומים והוא החבילה בין מים למים שנאמר ויאמר חלה
הדיקע בטרך המים והייתבבל בין מים למים בין מים
שלמים למים חמשים והנה האיות העליונה הנקראת
עץ החיים נקראו במחמשים העליונים כהעם נבחה
אלן נוצלו מחמקוי החמה העליון הפעמית והמים

חטה וקין כל עץ שאר הנביאים חיה ככל
 כראו הוא לבנים בקבע חפת לטובה וינהאיל דוג
 היה חיה כל היצון ומכון כנגדו וכן חיה שלמה ענה בני
 בניה פתח בוללך והזבול הוא קדש הקדשים והצב
 החיכל והנה היה אומעקול מעל הכסדרה מבין שני
 וכו' וכו' שלמה עשר חישעים למעט אהרן כנגד
 ידו וכו' וכאשר העידה הטה וארץ אל צניהם אל צמ
 עקב באל שדי הורה פ מה שנאמר וירא אלון שיהיה
 במספק לריאה שאינה מאירק והמשל הנה יביר דרע
 מאד הובא או נראה למעמד כש אדם מיהם האו ה
 ובעוד ראיהם לא נעלם מהם דבר שלא הטיבו בו ויהי
 האו והפיו מקצת חמט ומקצת מחולא הפיו וכן ה
 האלה נש פעל אבות ומטה מאת אדון העולם ולכלם נח
 ואמר יי אולם זה בקר אידע באמורה הצורה הע
 וזה לא בקר והאמת לאדון הכל יומזים כל השמור
 הכל והכלבו ואדון הכל הוא אל שהוא הקוף וחזר
 פיש בודי ואמר לעולם די והעבול העולם יוש ב
 המערה ואולם אל השמות הן מפאת החורש ולב
 עתה סוף אל נבואות האבות והוא רמז אל פעל
 ומלכות המחדשים העולם הזה באמצעה המעל
 האחריות ולכן נבואתם היתה עליה האמצע שהוא תלם
 על עולם תפוחינה בכחה עליון ונמצא מטה היה אלו כל
 הנביאים ולכן לא היה כח פת האבות להשיג השפעה
 בעולם בעשן שלא ילו וסקבלו חתה ואחנש קבלו
 צימתה לפי העולה ולזה מתחיה ולהרשיה
 צנייה ויש עקב אפנו עליה כאדעפ אלהי המוריה
 פתח כל מה אפיה האל וישן באבן השפיה קבעת
 נראו אליו האלקים וקראו ל השער לעלות מה ש
 הנה לא בורשה ואולם לא נכנס פאס חטה עליה בחדר
 הכטמי ומפני שעקר נבואת החפה היתה עליה
 הנה פאמר וארץ שהיא דוגמא לראיה חרשה וכח
 אמת באברהם במחוק הוא כמו הידוע בנבואת

חטה
 וקין
 כל עץ
 שאר
 הנביאים
 חיה
 ככל

א. יתן מאי שמים אטו מים ויתכן להיו

הזר צומצא ארבע מחנות שפנה וזמנה מחנה חיבאל
ויחנה צבריאל וזמנה אובאל וזמנה דפאל וכן הוא לשון
היה צומצא ארבע כותה של מלאך השדה חקלסין למע
היה צומצא ארבע על הכסף רס ונשא רחוק למלכות
למל עליה וכסף צבוא למעלה באויר רחוק שהוא מכון נגד
הכסף בקר האויר הקדחון וזמנה כבוד כעין החשלה
הוא האש חזק ופחות פחות לפנו וטבעה מלאה פס אעפא
הוא חזקה לפע לפעס חזק פחות רחוק לשבעה בחור עני
השר פס יהודים יתן באש וצד רחוק לענין הכבוד

הפדק השמיני

הנראה מרדכי המקובלים
האמתיים ולפי קבלה

הנאונים האלה וקפרי שאהר פמעלה וזמנה משה
ענה הורה באקפרי יאה המאירה מאחורי השבעה והוא
היכל הדאון והוא המכון באקפרי יאה כנגד הדיעה
משה יפנו ענה עק בעמל ערה הזכה בהילת הנבואה
עד שיטפ עליו שפע צבואה שבחאה הנבואה בקרן
בחוק כחאיה יואה בעין האכל הבירה כמו רחוק הע
הוא צדיות הילת והיה עשר אלמנה למעלה עק
היה רבוק עולם היאש המקדר הנבואה והשפע לצבואה ומחנ
מקנה לקנה עק הקנה האחרונה ועל האספה לריאה
הוא הנה נטיב מקוד הקפרי יאה הפעמית והר אשוסת
ואולם צבואה היה מטיב מיהה האחרים שהוא כל מעלה
הוא הפסל כל שכן שאר הנבואות מחקוס קודמיה וזהו
כל פתי האון הוא נביאים לה השיגו בהשגה זו נחיה
בחראה הנבואה אלא למטה ולא כלו חרוב החור וחולשת
לעל האל מעל משה איון הנביאים ובחולשתם הרב בעל
העיון קל ומכט שער השם המיוחד כנו באותיות
על הנה הוא הטיב האקפרי יאה צבואה בכלל הנבואות
הנביא הוא הוא בערכם נקרא אחריים וצבואה זכה
נחמה פנבואה היתה במדה האחרת מעלה עקרי
שמו השם המיוחד וחולשתו כה לחק פנבואה משה

יאס. ס עתך בהשואתו בלא שום שיעור והשיעור
 סמכותה יקובלים המחדשים ונא חכמה הקדמון. וס
 זה סמך לעולם. כלומר כונה השם הקדמון הוא עלול
 העולם הזה הוא בהשואתו לעולם עתיד כאמר. וזה זכר
 חכמה המחדש לפי שישן הוא בארץ עליו דור. וזה
 חזק לא כאשאר נכתב אינו נקרא כלו כי הקויה הוא
 עליו ויהיה המעשה ואולם הפנוי. המורה על
 נקלה. אמר זה הפנים הם נעלמים. והחכמים הוא
 לדור דור. וחכמה הקלה אמר זה שיעור רגיל לזר
 חכמה. פה שלשה ספירות הראשונות נעלמות וכן קרא הקויה
 סוד עץ החיים. פה הוא מפלגה כל הנמצאים בקדמון
 נעלם. וזה זכר סוד הזה ואשם נבואת האל. זה הוא ס
 האחרונים. וזה ספירה חדה עלה נקרא אבער וזה
 סבבן ערנה התורה. וזוה סוד השם המפורש. וזה
 זה שיעור השם המיוחד וזה זכר השם המפורש. והכל
 בשם. פה השם הנעלם נקרא השם המפורש. והוא שיעור
 בו שנתהוה הנקרא באורך בעבד הענין.

תשיעי הדברים מעשה אמתים

ס לא עתה לכל האיש. כח להם
 לא חזק הנבואה כאשר נכתב. פה אין הפונק למעשה
 הזכר בשם באותיות פארת הוא. פזה לא יועיל כלל וזה
 אמת נבואתו. גם לא היה שום חדוט פה. וכלנו שנים
 בזה הענין. וגם להודיע שלשה שמות. ואחר כך זכר
 לו שאחר להם האחד חים ואחר כך הזכיר לו השם
 המיוחד ואמר שהוא שלמה להם וזה שמו וזה זכרו. על כל
 פנים אין צרכם לקבלה שהודיעו סוד שמותיו וס
 השם המפורש שהנבואה טעל בו. וסלנו הדברים ה
 מוקרים הנבואים זה לזה חמשה להשעבד וכן חנכה
 לנביא סוד הידיעה והמור קהיה השם והקדמון
 הפה העליון בנביון השם כענין משה רבנו עה בזה
 והמאמר לרב. חמק הנה זלכבון אל שון. הנה עתה
 ברבה בסוד הקפירות הקדום. והשם העליון וזה

וירא אליו ויהוה נאמן אל כח המלכות והוא
יהאסר בן יעקב ענה קראה לו יורה מאה שהראו לא בנהו
חבל עד שבא משה ענה לאנכרתי הפתח הפעתי ונתחלה
עבדתי לא נכר פאס דאיהי מלאך פאושאמר וירא
עלמך אלש בלבד אש מתוך הקנא והוא איהיה עבדתי
קספק לריאך שאינה תאורה והזכיר וקרה משה פנו
פיהו על פני אל האלהים פלא הנה עדין אל האלה
לכן המורה פנו הפעמים להכנס אל המעלות העליון
ולכן הזכיר מעלה אנכי אלהי אפרך לעת קבוצתו ול
שאמרן שראה אלנו בקול של אבנו וס אמרו הלא באנו
אנה עירון היה משה בעבואה עלמר נער פערין לא
נתחזק בעבואה לכן לא היה חסיד הכבוד הגדול ש
הגבוהה אפקלה אל השם הגדול אז וכאשר נאמר וענה
לכה ואמלאך אל העם כרעה אז אמרתי ואמרתי להם אלה
אבותי שלחני אלכס ואמרתי ליה שמו מה אמרתי אלהים
כלומר הסישא לני על סוד פעמיות השם ועל האצלה
והשפע השפע מחכמת הקדמון וק' והטיב ל איהי אש
איהי כלשה העמד בהפואה באחיות השואה שאינה
נוטה כלל אל אחד מן הצדדים אף מקור הכל בלא שום
שינוי ורפוי הוא הדעת והאודע והדוע ורמוז אל שלשה
ספירות ראשונה אורמוסקלא מעטחכא וצח העחשבה
במאורות המדע והשכל ונלה על הסוד בפנים בהרך
הפני והאור בהרך היות מה שלא השיגו האבות ואז
נכנס לאדם פניאיה העאיה ואלם אמרתי לכה האמר
אלבעי שאל איהי שלחני אלכס הופה לשון מה המורה
על הדמיון והוא בקוד אפקלה איהי שאינה האיה ולקאמר
שיאמר להם אל לא איהי לכדו והוא רמוז אל הקו השואה סוף
יעולם המתפלג ואז הראה על בנן ארבעה אורות ו
בשם המתאחד ויהם עבדות על השמות הנזכרים והזכיר
כהקמתי זל בני שראל אלהי אבותי והזכיר פהוא
אלהי אבותי ואלהי יצחק ואלהי יעקב פנה עמדי
במרו האסר והדין והרחמים והם נכללים בשם ואס

פרק עשור

על די חובות

כי חובות העוה

סבתם נעלה מעייני בני חרם. ויט נכבא מיעמ
 בהם אורגב לחמה ובואתם. הנה החטוב הרושועים
 מצאנו (לאחר חכם בלתי טוס רמז טוס הל טוס אוחה
 טבואתן) ואי לחינו הנביאים שלוחי סלה הנה אלה
 פטע קברעבים (ואולם זיון כל הנביאים סחור להם
 בתחלת נבואתו. וזה ק האוב פתעט לחתך. וזל פ
 האש בסנא ואי טבואתו אור על נבואתו פ קוד
 העבע לבועה קמץ ואי טבואתו וזה רמז חל ק
 החשעוה העלויים כמו האש פ אחר טכבוד הטם
 ה על ידי טבואת שפטס לא היה אודל: וכן היה חט
 ואור קנבא. פנס פ כנס באש הא פריעה ולעזו לא
 וקטל חיוקו. פ סבוד הטם טוכן עלו זל פ טתקנות
 לאות פ טהה גטס עמו בעטן טעלה פ טחול וט
 הוד בהו הסוד הס לפני פריעה ואי טא ככל פה וטי
 עד ענה לא נהפדש. והגדלו פה חקוס הקטל נבחר
 ורואו להגלות טם כבוד. פ בהוצאו אלה עטט
 עבדו את טלהים על ההר הקוא איה קבלה הרעה
 ואחר טיעשה רבט עה זל פ טס המכור שחר לחה
 סל פ אחינו לו ולא טחש לקל טנה וכן לא יאמינו
 ונאמר נחמה אלוי זהה פרך ואמרי עק על דעת
 חזקתה טהה סחור עשה רבריס טנבואו ער פ טב
 פא טחש ט סבתם נעלה ואמרו טבן עזן נבחר
 ולסנ פ חנו היה אטו וזה הטם החכוד טקוקיס
 וטא חס הרטון האזי אטן עדן ומטו טט וכן מיחה
 ל סיר. עד אברהם. ומתו ל טחק ומחנן ל ערב והור
 למע פ טעד טבק לר אדון הנביאים טעם רבט עה
 ולמקור קודם חמוד טטס המכולט הקנה קהו
 והוא טבה הקולות הנעלמות. ובלחא ניעא וי ט
 להעלס רוחי יחקו במעא אורה הטם המכור
 ויס ד מיון טפס לאר יקל להשה הנעלמות הנקט

מלא עמך
 מצד
 מצד
 מצד

אמר

והענין אינו כן ואלו קולותיו יתקיימו
אשר כל המעשה המונה ולא כל המונה ומשל למד
הידידות לאלך אשר על עבד השטף כחובו אלך
למדת המלכות שיהיה כל המונה ואלו קולותיו
אשר יקולו כולם ליהודי נבון אמר לא יהא
שאר המונה ולא כל המונה אלא יהיה אחד אחד
וכל המונה יקולו ויהיה קולותיו ויהיה קולות
אלהם ואלו שיש הידידות והם לבין כלם והם אמן אמן
יש יתקיימו אמרין דכולהו אמרין בחכמה מילתא
חמית וכו' שבעה מילתא לישבע קולות ועל הנהגה
והנהגה אילכס דוקים ויש יתקיימו דכולן בחכמה
מילתא אמרין ויש יתקיימו עש לומר עזובו מן
המלאכס לבין חור וכלהו דבר אחר כדילן
יחמור הוא ויהי עשרה מילתא לעשרה מילתא
שחמ לא וכל המונה קלפה אחר כפי זה אמר וכל
בו כל המונה ומה יש המלכס לישבע קולות ואלה
מילתא דהנהגה הנהגה קולות המונק כן וכל
העם ומהם את הקולות הנחמור בהבולא בעלמס
המסלית עשרה נעלמים ובעה קלס ואלה הם
המחזים ללכוס שהם דמיון החמור לבעה ומהם הקולות
אלה הנאמרים בשבעה מילתא ואלה הנאמרים
בהם ואלה הנאמרים בקלס ואלה הנאמרים כפי חכמה
דבינה הם ומהם ומהם הכבוד למעלה הכבוד והמנו
בקטמסה ובה ענה ולא יתקיימו ליהודי ודבר דרב
הנהגה הנהגה הם נכונים ומקובלים והם דעה צנועה
המקובלים ומהם קולות השם המפורש טעם כעת השם
המיוחד והנהגה חמור הם ואין ראוי ענין לקרוא וכל
זה הנהגה צדקה לפעול והיא למטה המפורש
המלכות שבעה מילתא המלכות הם איפשר להם
כלל בחמורם ואלו שכן בעצם עשר המעלה הפעולה
וכל שכן בחכמה עליון וכל שכן בדיעות הנבילות
כל שכן בעלת כל העלה מיוחס עשר

תעתיק דהקדו וטפכה היבטה והיו המים אשר בקוץ הים
 והולכים בבבית מן למתאמרו אין מים אלא תורה והנה
 רמז להם פכאטי הככו החכמה וההקוה חכמה מלכל ול
 יעמידוה במעמדה ולא שחיו סדר הנמצאים הרחוקים
 למטה והעלונים למעלה העבור בתקומו והעמא בתקומו הן
 חכמים והקלספה חכמו והיו חיים וקיימים כמעין צנים
 בארמים חיים נהפך לים ארום אדם עשוק בדם נפש והנה
 עזבוה כל הפסוק ולקחו החכמה וטעם ארבע ואלה האות
 ואלו היו חיים וזה השם לעשות לפע וקני ישראל למען זה
 דברי האבות והעשי הטעם ומתא אדם והתמסך בעצמו
 אחריו והמשפלות וזה שאתה צהק ליעה פלגש חס
 טוס נכבא ותוזה במעיה האלהים פאסטשה ואהין וכאשר
 טה השם טיהיה למעמדה לקות ועדות עלה הנהוה והיא
 הונתל שלתמן הדעה הפטמי כמו עלמעה

אחד עשה גיה אהה צריך לדעה

כלו עשרה דורות שהיו מאדם ועד נח וכן מנחש עד אביהם
 ואלו נקראו ונקראו אבות ועשר חקת אבות הקב
 על המעשה בתורה כלם הם בני עשר קפילות בלתי
 להיות על השלם הזה חיק כשלוהוה הן נקטיות בשלם
 העליון וכל דור לבג אהלה וקנה כל השלם לעשר ש הוה
 נח בארץ וקראו שנות עשרה שלם ה דור עשה הוא אחרון
 וכבר נשארו המדות לשלם עמוס כענין אהיה כקאפלי
 בלתי תבנה וכן זה העשירי הרחיל מצב אחד על
 הדור העשירי טעם החזק וכפיו בפליו ונקעו מתמו
 ובאיר ככב המאיר לשלם בחסד חלו ועצק עשר נקטונו
 בכח עשר שחור נעמך בכלם ודעאיה העקדה טיהיה
 במדת הדיון לעקרה ולקן לצחק טהוא חדר הדין ועק
 בנה התורה שם נגלו האלהים ונדבק חביתם חב
 באהבה ונתלבש ברוח והאחין נבטוה אשר טמנה לו כי
 עצמק קראתך ורע טפול ונדבק השלם ע

ב. השנה הנעלמה עתה הנבחרת ו... זה נקו
היה אלהים ובהרפון הנביא ענה בשם יעקב באחזקע
ערה והקלוטה שורה הכבוד עליו ומשפיע על פועליו
הכלליה פועל על ידי האותיות האלה הנקיים ונפלא
האלה מידועים יתענה הוא חזרה ממעלה שורה החלק
עבורו במעשה ובטבע והוא מעשה בני אדם א
רבות ובהרוב אחר מעשה עוז חלק הפארת שבו יחטה
השם שבע כושעים ונתהתה היה דמות אל הכח המושל
בעולם בכח השם פ שמו בקרבנו ומפני טרפז הדשעים
המעלגים ולטעמו הכח האלהי ולקחו על מה שהיה
בהתלבבותו וההיותו להעות אל דרך היעל הזה היה האות
הראשון בזה והתלה חמרה להורות כי התלה הוא דמות אל
הכח המעשי הפועל בכח המושל בעל הפארת אל המושל
ומשם נולדה הדבורה פ הוא עץ היעג טוש זרע ואל
המעלגים הוא טוב והמשפל פן והנה עולה אל
שיטת הארצה להורות ששם יתפסק ונקטתה חפשו כי
כחד המושל פ הוא רחוק לדבק בו וחזר לו חזר חזר
בזנבו ותק חזר לפוף פ אחרי שחשבהו יטלס חזר
כידו והי שטעה בכפו פ בכפו ובכחו טוב למעלה
והפך פ לפלא הזה היה לחטן יחזינו פ גמלה אלנו נקס
אלה אבותם ונהג עמו ונהג עמו בחזרה חסר והדין
והרחוקים ערך וחלפס חפון כפאו חסר ואחר קדלו
פשו ולחשבונו רע וחזר לו חזר קצא נא ידך בחיך
ויבא ידו בחיקו ויבא חחיקו והנה ידו חזרה בשל
כחן רחלו פ הוא הערס כלומר בהבאת ידו אל חיקו
נכפדה עד שנתהפכה להיות חזרה בשלג כחיה
אשר יאכלת בטרן כן עשה אדם הראשון שהלך אחר
עקב שוכב בחיקו ולקח עצה גמח החמיה והתעבל
הי ידו קלוטה ועזב הכח האלהי וזה הפלא הוא יוצא
עצמו מן הראשון אל פ ידו לפי העבע שהוא קרוב
אלו מן הראשון ולכן אחר ולא שנוע לקול האולתה
והאחינו לקול האות החיון ואחר כך אמר והיה אסל

כהן חתנים אגמין לעולם ואפי' שהק
 היא הראשונה וחמנה עמיה כל יצא אפי' סגולה החלמה
 והמעלה בצבאות וטאשה חמה יעקב פלא היה בכור
 פאם לקלפה יוכה לקבב חת פט. ידבר סימניה לו
 בניז עשאים שהוא גלע שחורה איש אשט מורא בעל
 הקבלה יוניזים האחד ששיתל והאחר לעטיל אל והנה כו
 יעקב שלם כלכל הטוב כדע ויהיה העולם ולכן יתקו
 אצל ביתו ולקחה בכורה במקור עץ הדעת או כחשד חטא
 ראובן בדעת פכלל חטתו יצולץ חבא נחלקו המעלה
 לקח יוסף בכורה לקחה שהן מעלות לעול הנדע העולם
 ולו אחי אחטאן בכורות בעל לקח הראו ל. כהנה
 ולויה קוד שלם המבוגר ולבואו במקור החסד והסאן וטאן
 במקור יעקב ויאה גר. בשמו לקחה מלכוד שהיא גבול
 למלכ אילת העולם ועבודתה היא בכוונה לקח
 שה העומתה ולכן העבת מצה כל יושנה צאן חכמי עבודת
 שלה שהיא חמלו של קמחל וככב תאדום גאון ידע פ. יד
 יא. עשה זה את והנה בחצ הללה שהיא ערמת מלכות
 ואל הוא ובה הוא הכהן בכור באן מצה ובאלמהם עשה
 טכיים כעין בקור על צבא המים במאס.

שנים עשר . חשי קול הרעית מעל **פרק**
 הקבלה היחידיו דמי כלל נורם
 יצואות חכמי טאן קול לצור חבל ציון לרעה ולרעים
 כל צבור הנכר בעבדות על השגה השכל נחמד וס. יקראו
 לרשט המטכלת בחזק ואומרים שהוא הדבור הפעיל הוא
 שחמיו חירגל בטמא הוא רבה תלה כלשון בעי ע. וכל
 העירות למעלה על ועלמיה הנכוסם בקול השמע
 בהוסינו גם לעתם תהא הגולה טכמטולר סיני
 ועמודי העמך הנזכרים בתה ובעצמה אין דברי טו. וצח
 יתקע עמך כי לעב מורה הנכוסם. וכן דעתיך עז
 כהן ואים המצה יעשה אגלה ונהע בתה עת פקורה
 ובעין ובשעבוד. קש שלא העע למעלה הנבואה ולקחה
 העלילת נכנסו לחן והנה חטה רביו עליה אמר בסוף חרוב

במקרה ובמקרים הכספים יורשין את ענין
עובדים וקלפות לעלונים ולדעת ולהודיע כי חזון הכל
הכל וחזון הכל כלם עבדיו וחלוצי הגדול יצאו כל
צאם לני פטולה בכח השם המכונה הכס במכור ההם
ואם הם המקומות שנרדק בהם והמכין זה בין שהכל כגדון
ב האות והכל כלומים לפני ארון הכל ובמקום דרשו
למקום צדפי סדעה משל לחז' שלחם עם אחד ויצא
ייר משל בקופיא לצני לקחה אחר קופיא אחר והראה
אותה לאותו קטן לצני חזר האחר להראות שחורה
עין כל הקופיא אותה הקחר היה חזר הכל יצא עיה היה
מראה מקום שלה והנמשל פ פרעה בכל שני המועדים
כלם סטחאל ומשה נשמש בשם המפורש ובכחו
כלכל מעשי קטא הכל והכל ג. ויודיע לפרעה ועמו
חמאלו והמשל בין. וזמן מאחר יצו עהה יצא
פ גדול יאמרו האלהים פ בדמי. שהוא הכל ולא יצא
ממנו משה למרות סדרו. לפי פשע הרבדים שלח
פ לכן עש' נבואה עה חזרה המזה נחם ופ פ בכח הלאו
היה ששנתו כדי להטעור ולהקטור את לבם כמאמר
הכתוב ואלה פועמיהם. ופ לקודיע שמו הגדול ברבון
החיה וכו' אמרו חז' פטע חרמונים הא להם וזע
וממרו ואתו כל כשוף אהה חפאל למצויים והשו בין
בית הקקא יוקא שקל. כלומר בתקום ייק הרבה
מכר השב והנחין כשם נבין ויודיענה לוינו. וכן
שם. בין בן פועל תפיל לפעל המכשף. ולדעתו אלה
רבה ובלעמטה אהרן את מעורפ לאהר שחזר להיות
מטה בלעמטותם. והוא פלא גדול פ בכח השם המפ
בהוא כלומר בלעמטותם הכבוד הזכר שאלת קה
בע ועמם. ורמזן לשלחו. הנה אלף הויב את פנך
בנוך ושלח המכה האחרונה. פ תקלה המחס בל
קוף התעשה. ועם צני כלפי שרדק צו השפני
כאשר כפלתו. וזנה תימים הקדמועם היה מקובל אל
הקבור לנהוג עלה בכבודו ונהה היתה על כ

סנהדרין... לרובם לבגד עבד כבוד...
הנבוכים במלכות בוגדו ארעמוס. וכל אלו הקטות קוראים
המנוגות הטהרה ופשוטו דין על הדין הם המכאול פרש
הנבוכים חשבה אלהים הם הטהרה חשבה עבדו לומר שלא היו
אם אומן אלף דאמר הם ונמצאו העלעעם למזל הנבוכים
עם הכתובים על הטהרה עבדו חשבה הקוראים. אחותם
כל הטהרה. ומה על דרך סוד נקרא גלגל עם נבוכים... על
כטון אסור לכוהנן על ספר... ובה פר' האלכסנדר חמור
הח' בגולה השנה וקדושת השנה ופשוטו גורע...
כאשר אפרה. ויש דאן מאמעם במטה ובאור הטהרה שיהיו
עניניהם מרבראחד איך ידבר האלהים עם האדם וחיו וקוטבים
שדמם הנבואה אינה אלף בעצת אנשים ובחמור ופשוטו
השרה עליו יוחאליה יכבדו אירמיקון הרחקה גדולה סיודר
האלהים עם האדם כעם אל כעם. כ' לא יתכן לה אלף
למראת גלגלית. ורצה הקדמה לומר הספר חלבים ולס לטהרה
עקרה וטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
ולטהרה ולטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
היום אחר טהרה ימים צברקים וענין וקולות וקול הטהרה
וההר טהרה כלו מטי האם הגדולה וטהרה האם בסך הדי קיט
ארבעים יום וארבעים לילה וטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
העם טהרה אהר הקול הטהרה עם הקול כפי האם טהרה
הדברים טהרה כלל הטהרה ועקרון וטהרה יום טהרה נוס
עם טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
חורים טהרה טהרה ואל לקחם טהרה ואל חפרכים ביהדים
אלה מטי הגבורה וטהרה האלהים. אבל אין להם כח לטהרה
כח טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
דאין כ' יצר אלהים אהר האדם וטהרה טהרה טהרה טהרה
לטהרה וטהרה טהרה וטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
הטבע טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
עצמה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
המלאך וטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
ענינם. או הטהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה